

แรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟต์บอลของนักกีฬาซอฟต์บอล
ในการแข่งขันกีฬาซอฟต์บอลชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ประจำปี 2545

ปริญญานิพนธ์
ของ
กนกวรรณ สารจันทร์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
พฤษภาคม 2546
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๒๖.๖๕๔๕
ก/๕๕๕

แรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอลของนักกีฬาซอฟท์บอล
ในการแข่งขันกีฬาซอฟท์บอลชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ประจำปี 2545

บทคัดย่อ
ของ
กนกวรรณ สารจันทร์

26 ๖ ๕๕

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
พฤษภาคม 2546

๒๖.๖๕๔๕

กนกวรรณ สารจันทร์. (2545). แรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอลของนักกีฬาซอฟท์บอล
ในการแข่งขันกีฬาซอฟท์บอลชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ประจำปี 2545.

ปริญญา นิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นำชัย เลวลัย,
ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมรรถชัย น้อยศิริ.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอล
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักกีฬาซอฟท์บอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาซอฟท์บอล
ชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ประจำปี 2545 จำนวน 234 คน เป็นนักกีฬาซอฟท์บอลชาย
130 คน และนักกีฬาซอฟท์บอลหญิง 104 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยวิธีการแจกแจงความถี่
และหาค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักกีฬาซอฟท์บอลชาย มีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอล ระดับมากที่สุด
3 ด้าน ตามลำดับ คือ ความรักความถนัดและความสนใจ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และ
ด้านรายได้และผลประโยชน์ มีแรงจูงใจในระดับมาก คือ ด้านสุขภาพอนามัย มีแรงจูงใจ
ในระดับปานกลาง คือ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต
2. นักกีฬาซอฟท์บอลหญิง มีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอล ระดับมากที่สุด
2 ด้าน ตามลำดับ คือ ด้านสุขภาพอนามัย และด้านความรักความถนัดและความสนใจ
มีแรงจูงใจในระดับปานกลาง 3 ด้าน คือ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต
ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านรายได้และผลประโยชน์

MOTIVATION IN PLAYING SOFTBALL OF SOFTBALL PLAYERS
IN THAILAND SOFTBALL CHAMPIONSHIP IN 2002

AN ABSTRACT
BY
KANOKWAN SARAJAN

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University

May 2003

Kanokwan sarajan. (2003). *Motivation in Playing Softball of Softball Players in Thailand Softball Championship in 2002*. Master thesis, M.Ed. (Physical Education).
Bangkok : Graduate School, Sinakharinwirot University. Advisor Committee :
Asst. Prof. Dr. Namchai Lewan, Asst. Prof. Samatchai Noisiri.

The purpose of this study was to investigate the motivation in playing softball. The subjects were softball players who participated in the Thailand Softball Championship in 2002. The subjects were 234 softball players, that consisted of 130 male and 104 female players. The instrument for collecting data was the questionnaire constructed by the researcher. The data were treated by frequency distribution and percentage.

The results were as follows.

1. Motivation in playing softball of male softball players at the highest level was in three aspects of motivation which were aptitude and interest, famous, and income and advantage respectively. Motivation at the high level was health, and motivation at the moderate level was future progress.

2. Motivation in playing softball of female softball players at the highest level was in two aspects of motivation which were health, and aptitude and interest respectively. Motivation at the moderate level was in three aspects of motivation, which were future progress, famous, and income and advantage.

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

แรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอลของนักกีฬาซอฟท์บอล
ในการแข่งขันกีฬาซอฟท์บอลชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ประจำปี 2545

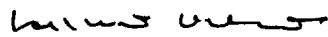
ของ

นางสาวกนกวรรณ สารจันทร์

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

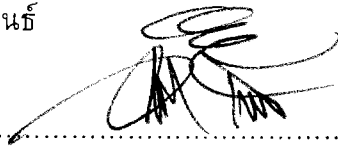

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.นภาพร หะวานนท์)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2546

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

.....ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นำชัย เลวลย์)

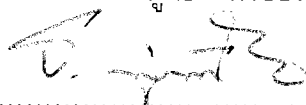
.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมรรถชัย น้อยศิริ)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพบุลย์ ศรีชัยสวัสดิ์)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(อาจารย์ธงชาติ พุเจริญ)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้ ด้วยความกรุณาจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นำชัย เลวลัย และผู้ช่วยศาสตราจารย์สมรรถชัย น้อยศิริ ประธานและกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ อาจารย์ธงชาติ พู่เจริญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพบูลย์ ศรีชัยสวัสดิ์ ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ เป็นอย่างดี จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณ รองศาสตราจารย์ภาคภูมิ รัตนโรจนากุล รองศาสตราจารย์วิรัช วรรณรัตน์ รองศาสตราจารย์เวชนี กรีทอง และผู้ช่วยศาสตราจารย์พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา ที่ให้ความกรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถาม

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาให้ด้วยความรักและเมตตา ขอขอบคุณพี่ๆ เพื่อนๆ น้องๆ และผู้หวังดีทุกท่านที่เป็นกำลังใจและให้ความช่วยเหลือในด้านต่างๆ ด้วยดีตลอดมา

คุณค่าและประโยชน์ของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบแด่คุณพ่อ คุณแม่ ที่กรุณาอบรมเลี้ยงดูและวางรากฐานการศึกษา ตลอดจนสนับสนุนให้กำลังใจอย่างสม่ำเสมอ จนกระทั่งปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

กนกวรรณ สารจันทร์

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ.....	1
	ภูมิหลัง.....	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	2
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	2
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	3
	ประชากรที่ใช้ในการศึกษา.....	3
	ตัวแปรที่ศึกษา.....	3
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	3
	กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า.....	3
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	4
	ความหมายของแรงจูงใจ.....	4
	ความสำคัญของแรงจูงใจ.....	5
	ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจ.....	6
	ทฤษฎีแรงจูงใจ.....	6
	ประเภทของแรงจูงใจ.....	11
	องค์ประกอบที่มีผลต่อแรงจูงใจ.....	15
	แรงจูงใจกับการเล่นกีฬา.....	16
	แรงจูงใจกับความสำเร็จในการแข่งขันกีฬา.....	18
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	20
	งานวิจัยในต่างประเทศ.....	20
	งานวิจัยในประเทศ.....	23
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	27
	แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง.....	27
	เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล.....	27
	ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ.....	27
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	28
	การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	28

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	29
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	29
การจัดกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล.....	29
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	29
5 บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	46
สังเขปความมุ่งหมาย และวิธีการศึกษาค้นคว้า.....	46
สรุปผลการวิจัย.....	47
อภิปรายผล.....	49
ข้อเสนอแนะ.....	51
บรรณานุกรม.....	53
ภาคผนวก.....	55
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	68

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงจำนวนและร้อยละของนักกีฬาซอฟท์บอลชายและนักกีฬาซอฟท์บอลหญิง จำแนกตามอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ระดับการแข่งขัน และระยะเวลา ในการเล่น กีฬาซอฟท์บอล.....	29
2	แสดงจำนวนและร้อยละของนักกีฬาซอฟท์บอลชาย จำแนกตามแรงจูงใจ ด้านความรักความถนัดและความสนใจ.....	33
3	แสดงจำนวนและร้อยละของนักกีฬาซอฟท์บอลชาย จำแนกตามแรงจูงใจ ด้านสุขภาพและอนามัย.....	35
4	แสดงจำนวนและร้อยละของนักกีฬาซอฟท์บอลชาย จำแนกตามแรงจูงใจ ด้านรายได้และผลประโยชน์.....	36
5	แสดงจำนวนและร้อยละของนักกีฬาซอฟท์บอลชาย จำแนกตามแรงจูงใจ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง.....	37
6	แสดงจำนวนและร้อยละของนักกีฬาซอฟท์บอลชาย จำแนกตามแรงจูงใจ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต.....	38
7	แสดงจำนวนและร้อยละของนักกีฬาซอฟท์บอลหญิง จำแนกตามแรงจูงใจ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ.....	39
8	แสดงจำนวนและร้อยละของนักกีฬาซอฟท์บอลหญิง จำแนกตามแรงจูงใจ ด้านสุขภาพและอนามัย.....	41
9	แสดงจำนวนและร้อยละของนักกีฬาซอฟท์บอลหญิง จำแนกตามแรงจูงใจ ด้านรายได้และผลประโยชน์.....	42
10	แสดงจำนวนและร้อยละของนักกีฬาซอฟท์บอลหญิง จำแนกตามแรงจูงใจ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง.....	43
11	แสดงจำนวนและร้อยละของนักกีฬาซอฟท์บอลหญิง จำแนกตามแรงจูงใจ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต.....	44

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1 ทฤษฎีลำดับขั้นแรงจูงใจของมาสโลว์ (Maslow).....	8
--	---

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ซอฟต์บอล นอกจากจะเป็นกีฬาที่ส่งเสริมสุขภาพพลานามัยเช่นเดียวกับกีฬาประเภทต่าง ๆ แล้ว ซอฟต์บอลยังเป็นกีฬาที่ส่งเสริมพัฒนาการทางด้านร่างกายเป็นอย่างดีทำให้ร่างกายได้รับประโยชน์จากการเล่นเป็นอย่างมาก การเล่นซอฟต์บอลจะทำให้ผู้เล่นได้พัฒนากล้ามเนื้อแขนและหัวไหล่ จากการขว้าง รับ และการตีลูกซอฟต์บอล และได้พัฒนากล้ามเนื้อขาจากการวิ่ง การหยุด การกลับตัว การสไลด์ ซอฟต์บอลเป็นกีฬาที่ฝึกให้ผู้เล่นรู้จักแก้ปัญหาเฉพาะหน้า และการตัดสินใจในเหตุการณ์เฉพาะหน้าได้เป็นอย่างดี เป็นกีฬาที่เล่นได้ทุกเพศทุกวัย ทำให้ซอฟต์บอลเป็นกีฬานานาชาติหนึ่งที่ถูกบรรจุให้มีการจัดการเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษา

สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ (2539 : 25) กล่าวว่า มนุษย์ทุกคนเมื่อต้องการจะกระทำกิจกรรมใดๆ ให้เกิดความสำเร็จจำเป็นต้องมีแรงจูงใจ การที่นักกีฬาดังใจขยันฝึกซ้อม หรือพยายามเล่นอย่างเต็มความสามารถในขณะแข่งขัน ต้องมีแรงจูงใจเป็นสาเหตุสำคัญ แรงจูงใจเป็นปัจจัยสำคัญในการกระตุ้นให้นักกีฬาตื่นตัวทั้งในขณะฝึกซ้อมและแข่งขัน ซึ่งจะเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้นักกีฬาประสบความสำเร็จทั้งในขณะฝึกซ้อมและแข่งขัน ดังนั้น ผู้ฝึกสอนที่ฉลาดควรให้ความสนใจและศึกษาในรายละเอียดต่างๆ ของแรงจูงใจที่มีผลกระทบต่อความสามารถของนักกีฬา นอกจากนี้ สมบัติ ภาณุจนกิจ และ สมหญิง จันทฤทธิ์ (2541 : 70) ได้กล่าวถึงการศึกษาบุคลิกภาพของนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จสูงในระดับนานาชาติ หรือแชมป์โลก มีรายงานว่านักกีฬาที่ประสบความสำเร็จสูง นอกเหนือจากจะมีความมั่นใจในตนเอง มีความมุ่งมั่น มีสมาธิแน่วแน่ สามารถควบคุมความวิตกกังวลได้ดีแล้ว ยังมีความมุ่งมั่นในการฝึกซ้อม และที่สำคัญมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่ากลุ่มที่ประสบความสำเร็จระดับปานกลางหรือต่ำ

ในอดีต กีฬาซอฟต์บอล เป็นกีฬาที่เล่นในคนกลุ่มเล็กๆ ในสังคม ส่วนมากจะเป็นนิสิตนักศึกษาที่ให้ความสนใจการเล่นกีฬาซอฟต์บอล ทั้งที่เป็นกีฬาที่มีข้อจำกัดและความยุ่งยากในการเล่น เช่น สนามที่จะเล่นมีน้อยเพราะจะต้องใช้บริเวณที่กว้าง อุปกรณ์ในการเล่นมีราคาแพง ต้องนำเข้ามาจากต่างประเทศ ทำให้คนเล่นกีฬาซอฟต์บอลมีน้อย และภาษาที่ใช้ในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ จึงทำให้เป็นกีฬาที่ไม่แพร่หลาย แต่ในปัจจุบัน กีฬาซอฟต์บอลเป็นที่รู้จักมากขึ้น มีคนสนใจการเล่นเพิ่มมากขึ้น และมีบางคนต้องการที่จะเป็นนักกีฬาซอฟต์บอล นอกจากนั้นอุปกรณ์ในปัจจุบันก็หาซื้อได้ง่ายขึ้น

สำหรับการเล่นกีฬาซอฟต์บอล นักกีฬาต้องมีร่างกายที่แข็งแรง อดทน และคล่องแคล่ว ว่องไวเป็นพื้นฐานสำคัญ และเพื่อให้มีประสิทธิภาพสูงสุดในการเล่นกีฬาซอฟต์บอล นักกีฬาจำเป็นต้องใช้ความพยายามในการฝึกซ้อมอย่างหนักและยาวนาน เพื่อให้ร่างกายมีความสมบูรณ์อย่างเต็มที่ ความขยัน ความมุ่งมั่น ความตั้งใจ และความเอาใจจริงเอาใจในการฝึกซ้อม จะเป็นสิ่งที่ช่วยส่งเสริมความสามารถของนักกีฬาให้สูงขึ้น ผู้ที่สนใจเล่นกีฬาซอฟต์บอล ต้องมีแรงจูงใจ มีความต้องการ หรือมีความรักในกีฬาซอฟต์บอลเป็นอย่างมาก จึงจะประสบผลสำเร็จได้ตามที่มุ่งหวัง ซึ่งสอดคล้องกับ เทเวศร์ พิริยะพณท์ (2529 : 10) ที่กล่าวว่า องค์ประกอบที่จะทำให้ นักกีฬาคณะใดคนหนึ่งสามารถเล่นกีฬาได้ดีในแต่ละประเภทมีองค์ประกอบสำคัญแตกต่างกันไป บางประเภทต้องใช้ความอดทน บางประเภทต้องใช้ความแข็งแรง โดยส่วนรวมแล้วผู้ที่ได้รับความสำเร็จในการเล่นกีฬาต้องมีแรงจูงใจ ความตั้งใจ และการเอาใจจริงเอาใจในการฝึกซ้อม

แรงจูงใจจึงเป็นองค์ประกอบสำคัญขององค์ประกอบหนึ่งที่จะช่วยกระตุ้นให้นักกีฬาได้ทุ่มเทกำลังความสามารถในการฝึกซ้อม เพื่อให้ได้ชัยชนะจากการแข่งขันในแต่ละครั้ง ซึ่งแรงจูงใจดังกล่าวอาจเกิดจากแรงจูงใจหลาย ๆ ด้าน เช่น ด้านสุขภาพอนามัย ด้านรายได้ และผลประโยชน์ แรงจูงใจในด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านความก้าวหน้าในอนาคต ทั้งๆ ที่กีฬาซอฟต์บอลมีข้อจำกัดและความยุ่งยากในการเล่นอย่างมากแต่ก็ยังมีผู้ให้ความสนใจ และเลือกเล่นกีฬาซอฟต์บอล จึงทำให้ผู้วิจัยเกิดความสนใจที่ศึกษาถึงแรงจูงใจที่ส่งผลให้นักกีฬาดัดสันใจเลือกเล่นกีฬาซอฟต์บอล เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาการกีฬาซอฟต์บอลให้แพร่หลายและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อทราบแรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟต์บอล ของนักกีฬาซอฟต์บอลชาย และนักกีฬาซอฟต์บอลหญิง ในการแข่งขันกีฬาซอฟต์บอลชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ประจำปี 2545

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบแรงจูงใจที่นำไปสู่การเล่นกีฬาซอฟต์บอล ของนักกีฬาซอฟต์บอลชายและนักกีฬาซอฟต์บอลหญิง ในการแข่งขันกีฬาซอฟต์บอลชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ประจำปี 2545

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นักกีฬาซอฟท์บอลชาย จำนวน 130 คน นักกีฬาซอฟท์บอลหญิง จำนวน 104 คน รวม 234 คน ที่เข้าร่วมแข่งขันกีฬาซอฟท์บอลชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ประจำปี 2545 ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ใช้ประชากรเป็นกลุ่มตัวอย่าง

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น คือ เพศ
2. ตัวแปรตาม คือ แรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอล

นิยามศัพท์เฉพาะ

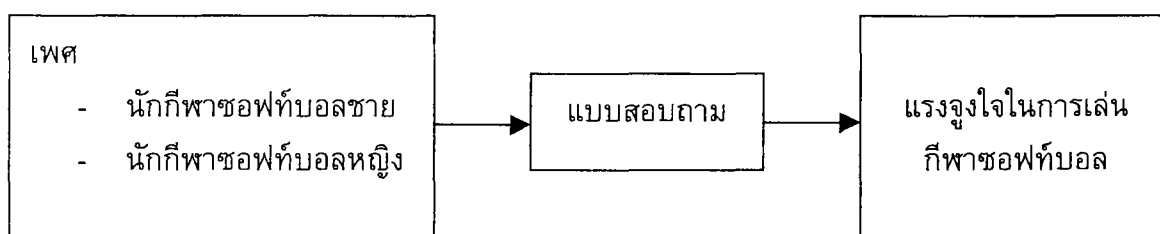
นักกีฬาซอฟท์บอล หมายถึง นักกีฬาซอฟท์บอลชายและนักกีฬาซอฟท์บอลหญิง ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาซอฟท์บอลชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ประจำปี 2545 ซึ่งแข่งขันระหว่างวันที่ 7 - 10 ธันวาคม 2545

แรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอล หมายถึง ภาวะใดๆ ก็ตามที่เป็นสิ่งเร้า หรือกระตุ้นให้นักกีฬาเลือกเล่นกีฬาซอฟท์บอล ซึ่งแยกออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้ (1) ด้านความรักความถนัดและความสนใจ (2) ด้านสุขภาพและอนามัย (3) ด้านรายได้และผลประโยชน์ (4) ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และ (5) ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต

กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อนำมาสนับสนุนแนวทางการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ดังนี้

1. ความหมายของแรงจูงใจ
2. ความสำคัญของแรงจูงใจ
3. ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจ
4. ทฤษฎีแรงจูงใจ
5. ประเภทของแรงจูงใจ
6. องค์ประกอบที่มีผลต่อแรงจูงใจ
7. แรงจูงใจกับการเล่นกีฬา
8. แรงจูงใจกับความสำเร็จในการแข่งขันกีฬา
9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 9.1 งานวิจัยในต่างประเทศ
 - 9.2 งานวิจัยในประเทศ

ความหมายของแรงจูงใจ

คำว่า แรงจูงใจ (Motivation) มีรากศัพท์มาจากภาษาละติน คือ คำว่า มูวีรี (Movere) หมายความว่า การเคลื่อนที่ ได้มีผู้ให้คำจำกัดความไว้อย่างมากในที่นี้ จะขอยกมาเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยครั้งนี้

ยัง (พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. 2542 : 138 ; อ้างมาจาก Young.) กล่าวว่า แรงจูงใจเป็นกระบวนการของการกระตุ้นให้เกิดการกระทำ สนับสนุนความก้าวหน้าของกิจการที่กระทำ และกำหนดแบบแผนของกิจการที่กระทำ

แมร์ (พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. 2542 : 138 ; อ้างมาจาก Maire.) กล่าวว่า การจูงใจเป็นกระบวนการ ซึ่งการแสดงออกของพฤติกรรมได้รับอิทธิพลจากจุดมุ่งหมายที่พฤติกรรมนั้นมุ่งไปสู่

พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา (2542 : 138) กล่าวว่า การจูงใจเป็นกระบวนการที่อินทรีย์ถูกกระตุ้นจากสิ่งเร้าให้มีพฤติกรรมมุ่งไปสู่จุดมุ่งหมายปลายทาง ถ้ามีแรงจูงใจมาก พฤติกรรมจะมีมาก ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของมนุษย์จึงเกิดจากแรงจูงใจเป็นสำคัญ

ศิริโสภาค บุรพาเดช (2529 : 19) กล่าวว่า แรงจูงใจ เป็นกระบวนการที่อินทรีย์ถูกกระตุ้นจากสิ่งเร้า ให้มีพฤติกรรมมุ่งไปสู่จุดมุ่งหมายปลายทาง

อารีย์ พันธุ์มณี (2534 : 179) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง สภาพที่อินทรีย์ เกิดความต้องการ หรืออยู่ในสภาวะขาดสมดุลก็จะทำให้เกิดแรงขับหรือแรงจูงใจ เพื่อผลักดันให้เกิดพฤติกรรมเพื่อทดแทนสภาวะการขาดหรือทำให้อินทรีย์อยู่ในสภาวะสมดุล แรงจูงใจจึงเป็น สิ่งจำเป็นเบื้องต้นในการเรียนรู้และเป็นสิ่งกำหนดทิศทาง และความเข้มของพฤติกรรมให้เกิดขึ้น

โสภา ชูพิกุลชัย (2529 : 120) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง สิ่งที่มาเร้าหรือ กระตุ้นให้ความต้องการของมนุษย์ได้รับความพึงพอใจ และมีผลกระตุ้นให้พฤติกรรมของ มนุษย์บรรลุจุดมุ่งหมาย

ความสำคัญของแรงจูงใจ

สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ (2539 : 40 - 41) กล่าวว่า ในการฝึกซ้อมนักกีฬา ผู้ฝึกสอน ต้องใช้แรงจูงใจ เพื่อกระตุ้นให้นักกีฬาเกิดความตั้งใจในการฝึกซ้อม สิ่งที่คุณฝึกสอน ควรปฏิบัติ มีดังต่อไปนี้

1. ความสนใจ (Interest) หมายถึง สิ่งที่เป็นแรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) ดังนั้นผู้ฝึกสอนควรสร้างความสนใจก่อนการฝึกซ้อม เพื่อให้ให้นักกีฬาเกิดการตื่นตัว และเตรียมความพร้อมในการฝึกซ้อม การสร้างความสนใจทำได้หลายวิธี เช่น การสนทนา การเล่าประสบการณ์ต่างๆ ของผู้ฝึกสอน เป็นต้น
2. จุดมุ่งหมาย (Objective) หมายถึง สิ่งล่อใจ (Incentives) ที่จะกระตุ้นให้นักกีฬา เกิดแรงจูงใจในการฝึกซ้อม เช่น ผู้ฝึกสอนต้องพูดถึงจุดมุ่งหมายของแบบฝึกว่าแบบฝึกนี้ ฝึกซ้อมเพื่ออะไร และทำไมจึงต้องฝึกซ้อมแบบฝึกนี้ เป็นต้น
3. สิ่งล่อใจ (Incentives) หมายถึง สิ่งที่คุณฝึกสอนใช้เพื่อให้นักกีฬาเกิดแรงกระตุ้น และการตื่นตัวในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน วิธีการในการให้สิ่งล่อใจ เช่น การกล่าวคำชมเชย การตีเตือน การให้รางวัล และการลงโทษ เป็นต้น
4. การทดสอบ (Test) หมายถึง ผู้ฝึกสอนทดสอบความก้าวหน้าของนักกีฬาหลังจาก การฝึกซ้อมทักษะ หรือฝึกปฏิบัติแบบฝึกต่างๆ แล้ว และการทดสอบนักกีฬาควรทำอยู่เสมอเพื่อ ให้นักกีฬาเกิดการตื่นตัว และตั้งใจในการฝึกซ้อม
5. ความก้าวหน้าของความรู้ (Knowledge of Progress) หมายถึง ผู้ฝึกสอน ให้นักกีฬาได้ทราบผลของการทดสอบว่านักกีฬาปฏิบัติอยู่ในระดับคุณภาพใด และมีข้อผิดพลาดที่ จุดใดบ้าง โดยอาจจะอธิบายหรือชี้ให้นักกีฬาแต่ละคนทราบถึงข้อผิดพลาดนั้นๆ เพื่อให้นักกีฬา เกิดแรงจูงใจที่จะปรับปรุงการฝึกซ้อมให้ดีขึ้น

จากตัวอย่างดังกล่าว สรุปได้ว่าการศึกษาเรื่องแรงจูงใจ ทำให้สามารถอธิบาย พฤติกรรมต่างๆ ของมนุษย์ได้ค่อนข้างถูกต้อง รวมทั้งสามารถเลือกใช้สิ่งที่เป็นแรงจูงใจให้ เหมาะสมกับแต่ละบุคคลเพื่อให้เกิดพฤติกรรมที่ต้องการได้

ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจ

แรงกระตุ้นจากภายใน การเล่นกีฬาจะเกิดผลดีต่อร่างกายและจิตใจในด้านต่างๆ ได้แก่ ความสนุกสนาน สุขภาพดีขึ้น ได้ผ่อนคลายจากความเครียด ได้รู้จักคนมากขึ้น ถ้าแรงกระตุ้นมากจะจูงใจให้อยากเล่นมากขึ้น

แรงต้านจากภายใน การเล่นกีฬาทำให้เกิดความไม่พอใจได้แก่ กลัวเหนื่อย กลัวบาดเจ็บ ถ้าแพ้จะเสียหน้า ไม่ชอบให้โค้ชบังคับ ถ้าแรงต้านมากก็ทำให้แรงจูงใจลดลง

แรงกระตุ้นจากภายนอก ที่สำคัญได้แก่ เงินรางวัล ค่าตอบแทน จะเป็นสิ่งที่กระตุ้นให้อยากเล่นมากขึ้น แต่ถ้าแรงกระตุ้นจากภายนอกมีมาก ๆ จะทำให้แรงกระตุ้นจากภายในอ่อนกำลังลง คือ ถ้าคนเล่นกีฬาเพื่อความพอใจจากรางวัลจะทำให้ความพอใจจากการเล่นกีฬาลดความสำคัญลง จนในที่สุดเมื่อไม่มีรางวัลก็จะไม่รู้สึกรักอยากเล่นกีฬา

คุณค่าของความสำเร็จ ถ้าความสำเร็จนั้นได้มายากก็จะรู้สึกว่ามีคุณค่ามาก มีความหมายมาก เช่น ถ้าสามารถเอาชนะคู่ต่อสู้ที่เก่งกว่าได้ ย่อมมีความหมายมากกว่า ชนะคู่ต่อสู้ที่อ่อนกว่า ความสำเร็จในแต่ละครั้งจะเป็นแรงจูงใจให้เกิดความต้องการที่จะเล่นในครั้งต่อไป

ออร่าม ตั้งใจ (ม.ป.ป. : 95) กล่าวว่า ถ้าโอกาสของความสำเร็จมีน้อย จะทำให้แรงจูงใจลดลง เช่น การแข่งขันกับคู่ต่อสู้ที่เก่งกว่ามาก ๆ จนไม่มีโอกาสเอาชนะได้ นักกีฬาจะรู้สึกไม่มีกำลังใจ ไม่อยากเล่น แต่ถ้าโอกาสของความสำเร็จมีมาก ๆ จนไม่มีโอกาสแพ้ได้เลย คุณค่าของความสำเร็จก็จะหมดไป ถึงชนะได้ก็ไม่มีความหมาย ดังนั้นโอกาสและคุณค่าของความสำเร็จควร อยู่ในระดับที่พอดี ไม่มากหรือน้อยเกินไป

ทฤษฎีแรงจูงใจ

เนื่องจากการศึกษาเรื่องแรงจูงใจเป็นการศึกษาเหตุผล หรือเป้าประสงค์ของการแสดงพฤติกรรมต่างๆ ของมนุษย์ และแหล่งที่มาของแรงจูงใจมาจาก 4 แหล่งคือ มาจากองค์ประกอบทางด้านความต้องการพื้นฐานด้านชีววิทยา จากองค์ประกอบด้านอารมณ์ จากองค์ประกอบด้านสติปัญญา และองค์ประกอบด้านสังคม นักจิตวิทยาได้นำองค์ประกอบเหล่านี้มาเป็นแนวคิดในการสร้างทฤษฎี เพื่ออธิบายว่าทำไมมนุษย์จึงแสดงพฤติกรรมที่แสดงอยู่ ความเป็นจริงแล้วไม่มีทฤษฎีใดทฤษฎีหนึ่ง ที่สามารถอธิบายทุกด้านของแรงจูงใจได้ทั้งหมด ดังทฤษฎีแรงจูงใจต่างๆ ดังต่อไปนี้

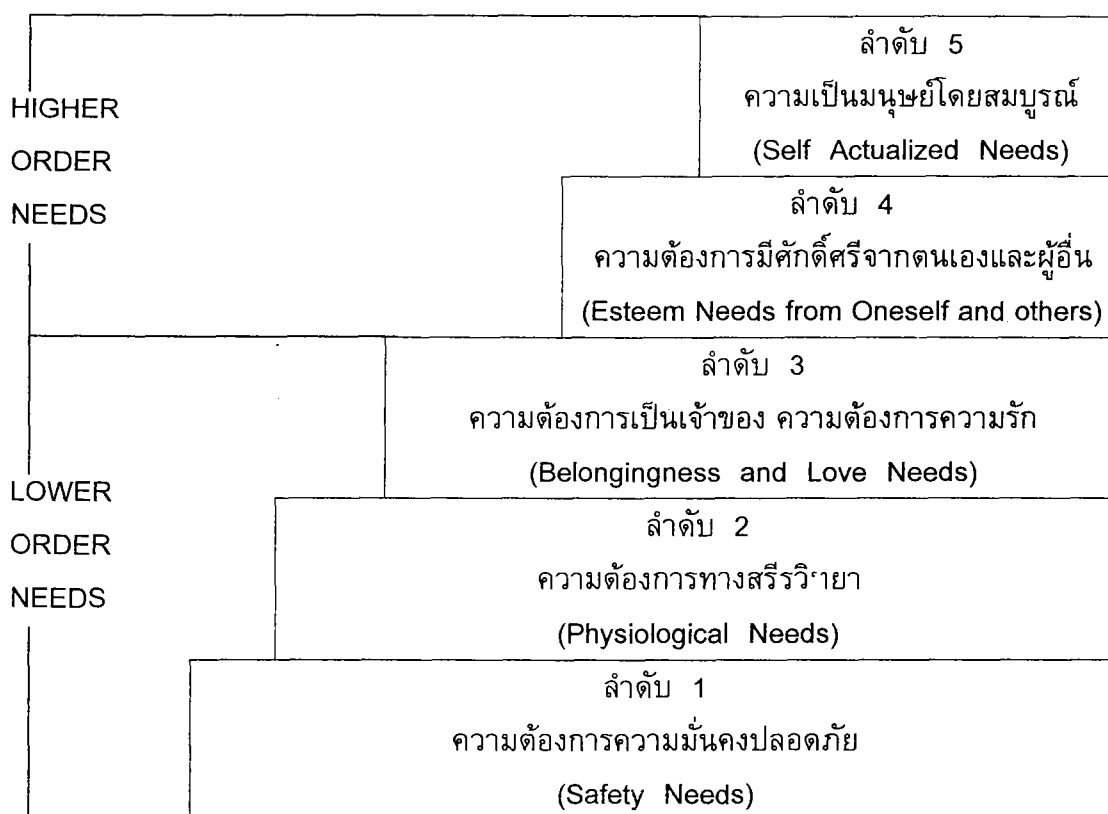
1. ทฤษฎีความต้องการความสุขส่วนตัว (Hedonistic Theory) อบรม สิมภบาล (ม.ป.ป. : 50) ได้กล่าวว่า คนทุกคนมีความต้องการแสวงหาความสุขส่วนตัว ลักษณะ ความต้องการแสวงหาความสุข จึงเป็นแรงจูงใจหรือตัวเร้าที่ทำให้บุคคลได้มีการกระทำหรือแสดงพฤติกรรมต่างๆ ออกมา แต่ลักษณะการแสดงออกของพฤติกรรมในแต่ละบุคคลนั้น มีการแสดงออกมาแตกต่างกัน

2. ทฤษฎีสัญชาตญาณ (Instinctual Theory) สุชาดา สุธรรมรักษ์ (2531 : 184) กล่าวว่า สัญชาตญาณเป็นสิ่งที่ติดตัวคนมาตั้งแต่กำเนิด ทำให้บุคคลมีปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้าต่างๆ โดยไม่จำเป็นจะต้องมีการเรียนรู้ สัญชาตญาณจึงเป็นปฏิกิริยาที่มีผลต่อแรงจูงใจให้บุคคลได้กระทำพฤติกรรมต่างๆ ลักษณะของ สัญชาตญาณมีหลายประเภท คือสัญชาตญาณเกี่ยวกับการดำรงชีวิต เมื่อร่างกายอยู่ในสภาวะที่ไม่สมดุล ความไม่สมดุลทางด้านร่างกายจะเป็นตัวเร้า หรือเป็นแรงจูงใจให้ร่างกายมีพฤติกรรมต่างๆ เกิดขึ้น อันเป็นผลทำให้บุคคลสามารถดำรงชีวิตต่อไปได้ สัญชาตญาณเกี่ยวกับความตาย บุคคลทุกคนมักจะเกรงกลัวว่าตนเองจะถึงแก่ความตาย จึงทำให้สนใจสุขภาพของตนเอง ในด้านของสัญชาตญาณทางสังคม บุคคลย่อมจะมีการเรียนรู้ มีการลอกเลียนแบบจากประสบการณ์ตามสภาพสังคมของแต่ละแห่ง ทำให้สัญชาตญาณทางสังคมของแต่ละบุคคลในแต่ละท้องถิ่นมีความแตกต่างกัน

3. ทฤษฎีแรงขับ (Drive Theory) โยธิน ศันสนยุท (2531 : 150) กล่าวว่า พฤติกรรมและการกระทำของคนมีส่วนสัมพันธ์กับแรงขับภายในของแต่ละบุคคล แรงขับมีลักษณะสำคัญ 2 ลักษณะ คือ แรงขับภายในร่างกาย เป็นแรงขับที่เกิดจากความต้องการของร่างกาย และแรงขับภายนอกในร่างกาย เป็นแรงขับที่เกิดจากความต้องการทางสติปัญญา อารมณ์ และสังคม ซึ่งลักษณะดังกล่าว จะมีผลทำให้คนมีพฤติกรรมที่ต่างกัน แรงขับสามารถแยกออกเป็นแรงขับเพื่อการอยู่รอดของชีวิต แรงขับฉุกเฉิน แรงขับเพื่อการสืบพันธุ์ แรงขับเพื่อการศึกษา บุคคลจะต้องมีแรงขับเพื่อการอยู่รอดของชีวิตก่อน

4. ทฤษฎีความคาดหวัง (The Theory of Expectancy) ฮิลการ์ด (Hilgard. 1962 : 252) กล่าวถึง ทฤษฎีนี้ว่า ถ้าความคาดหวังกับสิ่งที่ได้รับแตกต่างกันมาก คนเราจะเกิดความผิดหวัง หดท้อใจ การจัดการความคาดหวัง หรือการตั้งจุดมุ่งหมายของคนเราให้อยู่ในระดับความสามารถที่เขาจะทำได้สำเร็จ จะทำให้คนมีกำลังใจที่จะทำกิจกรรมให้สำเร็จตามความมุ่งหมาย จะเห็นได้ว่าในทฤษฎีนี้ความเข้าใจหรือการคาดคะเนเหตุการณ์ล่วงหน้า เป็นสิ่งตัดสินหรือประเมินค่าพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกมา นั่นคือ พฤติกรรมที่ได้รับการจูงใจให้แสดงออกมามีขึ้นอยู่กับการประเมินผลพฤติกรรมที่เคยแสดงออกมา

5. ทฤษฎีลำดับขั้นแรงจูงใจของมาสโลว์ (Maslow. 1970 : 35 - 46) เป็นทฤษฎีที่มีชื่อเสียงของมาสโลว์ อธิบายว่า แรงจูงใจของมนุษย์มีลำดับขั้นตอนตั้งแต่ขั้นต่ำจนถึงขั้นสูง มีทั้งหมด 5 ขั้นตอนด้วยกัน คือ (1) ความต้องการทางสรีรวิทยา (Physiological Needs) (2) ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย (Safety Needs) (3) ความต้องการเป็นเจ้าของ และความต้องการความรัก (Belongingness and Love Needs) (4) ความต้องการมีศักดิ์ศรีจากตนเองและผู้อื่น (Esteem Needs from Oneself and others) (5) ความต้องการเป็นมนุษย์โดยสมบูรณ์ (Self Actualized Needs) แรงจูงใจลำดับขั้นต้นต้องได้รับการตอบสนองก่อน แรงจูงใจลำดับสูงจึงจะพัฒนาตามมาโดยลำดับ ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 ทฤษฎีลำดับขั้นแรงจูงใจของมาสโลว์ (Maslow)

แรงจูงใจลำดับที่ 1 คือ แรงจูงใจพื้นฐานที่มนุษย์ต้องได้รับการตอบสนองเป็นแรงจูงใจทางสรีรวิทยา เช่น มีอาหารรับประทานไม่เพียงพอ มีที่อยู่อาศัย มียารักษาโรค มีเครื่องนุ่งห่มกันร้อนกันหนาว ฯลฯ จึงพัฒนาความต้องการประเภทอื่นๆ ตามมาได้ ถ้าความต้องการอันดับแรกยังไม่ได้รับการตอบสนองพอเพียง แรงจูงใจประเภทอื่นๆ ก็ยากที่จะบังเกิดขึ้นได้

แรงจูงใจลำดับที่ 2 คือ แรงจูงใจเพื่อความปลอดภัยแห่งตนเอง และทรัพย์สิน เมื่อต้องการอันดับแรกได้รับการตอบสนองแล้ว ก็เกิดความต้องการที่จะรักษาชีวิต ทรัพย์สิน และสิ่งอื่นๆ ของตนให้มั่นคงปลอดภัย

แรงจูงใจลำดับที่ 3 คือ แรงจูงใจเพื่อเป็นเจ้าของ เช่น ความรู้สึกว่ามีชาติตระกูล มีครอบครัว มีสถาบัน มีครู มีโรงเรียน มีที่ทำงาน ฯลฯ กับความต้องการถูกรักและได้รักผู้อื่น เช่น ต้องการให้มีผู้มาอาหารห่วงใยและก็ต้องการห่วงใยอาหารเกื้อกูลดูแลผู้อื่นเช่นกัน

แรงจูงใจลำดับที่ 4 คือ แรงจูงใจเพื่อการแสวงหาและรักศักดิ์ศรีเกียรติยศทั้งด้วยสำนึกของตนเองและด้วยการกล่าวขวัญยกย่องเชิดชูจากผู้อื่น เช่น ความต้องการมีเกียรติ มีหน้ามีตา มีชื่อเสียงเป็นที่ยกย่อง ความรู้สึกนับถือตนเอง เชิดชูตนเอง

แรงจูงใจลำดับที่ 5 คือ แรงจูงใจเพื่อตระหนักรู้ความสามารถของตนกับประพัตติ ปฏิบัติตนตามความสามารถและสุดความสามารถ โดยเฟ่งเล็งประโยชน์ของบุคคลอื่นและของ สังคมส่วนรวมเป็นสำคัญ มาสโลว์ เชื่อว่า คนทุกคนมีความมุ่งหมายของชีวิตเพื่อจะเป็นคน โดยสมบูรณ์ในระดับนี้ทั้งสิ้น

6. ทฤษฎีความต้องการตามหลักการของเมอร์เรย์ (อาร์ พันธ์มณี. 2534 : 189 - 92 ; อ้างอิงจาก Murray. n.d.) เมอร์เรย์ มีความคิดเห็นว่า ความต้องการนี้บางครั้งเกิดขึ้นเนื่องจาก กระตุ้นภายในของบุคคล และบางครั้งอาจเกิดความต้องการอันเนื่องมาจากสภาพสังคมหรือแรงกระตุ้น ภายนอกก็ได้ หรืออาจกล่าวได้ว่า ความต้องการเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากสภาพทางร่างกาย และสภาพทางจิตใจนั่นเอง ทฤษฎีความต้องการตามหลักการของเมอร์เรย์ สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ความต้องการที่จะเอาชนะด้วยการแสดงความก้าวร้าวออกมา (Need for Aggression) เป็นความต้องการที่จะเอาชนะผู้อื่น เอาชนะสิ่งขัดขวางทั้งปวงด้วยความรุนแรง มีการต่อสู้ การแค้น การทำร้ายร่างกายหรือการฆ่าฟันกัน เช่น การพูดประชดประชัน กับเพื่อนที่ไม่ชอบ เป็นต้น

2. ความต้องการที่จะเอาชนะฟันฝ่าอุปสรรคต่างๆ (Need for Counteraction) เป็นความต้องการที่จะฟันฝ่าอุปสรรค ความล้มเหลวต่างๆ ด้วยการสร้างความพยายามขึ้น เช่น เมื่อได้รับคำดูถูกดูหมิ่น ผู้ที่ได้รับจะเกิดความพากเพียรพยายามเอาชนะคำสบประมาท จนประสบผลสำเร็จ เป็นต้น

3. ความต้องการที่จะยอมแพ้ (Need for Abasement) เป็นความต้องการ ที่จะยอมแพ้ ยอมรับผิด ยอมรับคำวิพากษ์วิจารณ์ หรือยอมรับการถูกลงโทษ เช่น การเผา ตัวตาย เพื่อประท้วงการปกครอง เป็นต้น

4. ความต้องการป้องกันตนเอง (Need for Defense) เป็นความต้องการที่จะ ป้องกันตนเองจากคำวิพากษ์วิจารณ์ การตำหนิติเตียนซึ่งเป็นการป้องกันทางด้านจิตใจ พยายามหาเหตุผลมาอธิบายการกระทำของตน มีการป้องกันตนเองเพื่อให้พ้นผิดจากการ กระทำต่างๆ ทั้งปวง

5. ความต้องการเป็นอิสระ (Need for Autonomy) เป็นความต้องการจะเป็นอิสระจากสิ่งกีดขวางทั้งปวง ต้องการที่จะต่อสู้ดิ้นรนเพื่อเป็นตัวของตัวเอง

6. ความต้องการความสำเร็จ (Need for Achievement) เป็นความต้องการที่จะกระทำการต่างๆ ที่ยากลำบากให้ประสบความสำเร็จ พยายามเอาชนะอุปสรรคทั้งปวง เพื่อให้การทำงานของตนประสบความสำเร็จ

7. ความต้องการสร้างมิตรภาพกับบุคคลอื่น (Need for Affiliation) เป็นความต้องการที่จะทำให้ผู้อื่นรักใคร่ ต้องการรู้จัก หรือมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น มีความซื่อสัตย์ต่อเพื่อน พยายามสร้างความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับบุคคลอื่น

8. ความต้องการความสนุกสนาน (Need for Play) เป็นความต้องการที่จะแสดงความสนุกสนาน ต้องการหัวเราะเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียด มีการสร้างหรือเล่าเรื่องตลกขบขัน มีการพักผ่อนหย่อนใจ มีการเล่นเกมกีฬา เป็นต้น

9. ความต้องการแยกตนเองจากผู้อื่น (Need for Rejection) เป็นความต้องการหรือเป็นความปรารถนาของบุคคลในการที่จะแยกตนเองออกจากผู้อื่น ไม่มีความรู้สึกยินดียินร้ายกับบุคคลอื่น ต้องการเมินเฉยจากผู้อื่น

10. ความต้องการความช่วยเหลือจากบุคคลอื่น (Need for Succorance) เป็นความต้องการให้บุคคลอื่นมีความสุข เห็นอกเห็นใจ มีความสงสาร ต้องการได้รับความช่วยเหลือการดูแลและคำแนะนำจากบุคคลอื่น

11. ความต้องการที่จะให้ความช่วยเหลือต่อบุคคลอื่น (Need for Nurturance) เป็นความต้องการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกับบุคคลอื่น โดยการให้ความช่วยเหลือแก่บุคคลที่ไม่สามารถจะช่วยเหลือตนเองได้ หรือให้ความช่วยเหลือให้บุคคลอื่นพ้นจากภัยอันตรายต่างๆ

12. ความต้องการสร้างความประทับใจในตนเองให้แก่ผู้อื่น (Need for Exhibition) เป็นความต้องการให้บุคคลอื่นได้เห็น ได้ยินเกี่ยวกับเรื่องราวของตัวเอง ต้องการให้ผู้อื่นมีความสนใจสนุกสนาน แปลกใจ หรือตื่นเต้นในเรื่องราวของตน

13. ความต้องการมีอิทธิพลเหนือบุคคลอื่น (Need for Dominance) เป็นความต้องการให้บุคคลอื่นทำตามคำสั่งของตน ทำให้เกิดความรู้สึกว่าตนมีอิทธิพลเหนือกว่าบุคคลอื่น

14. ความต้องการที่จะยอมรับนับถือผู้อาวุโส (Need for Deference) เป็นความต้องการยอมรับนับถือผู้ที่มีอาวุโสว่าด้วยความยินดี รวมทั้งนิยมชมชอบในบุคคลที่มีอำนาจเหนือกว่า พร้อมที่จะให้ความร่วมมือช่วยเหลือด้วยความยินดี

15. ความต้องการหลีกเลี่ยงความรู้สึกล้มเหลว (Need for Avoidance or Inferiority) เป็นความต้องการหลีกเลี่ยงให้พ้นจากความอับอาย หลีกเลี่ยงการดูถูก หรือการกระทำต่างๆ ที่ทำให้เกิดความละอายใจ

16. ความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงจากอันตราย (Need for Avoidance Harm) เป็นความต้องการหลีกเลี่ยงความเจ็บปวดทางด้านร่างกาย ต้องการได้รับความปลอดภัยจากอันตราย

17. ความต้องการหลีกเลี่ยงจากการถูกตำหนิหรือถูกลงโทษ (Need for Avoidance of Blame) เป็นความต้องการหลีกเลี่ยงการลงโทษด้วยการคล้อยตามกลุ่มหรือยอมรับคำสั่งหรือปฏิบัติตามกฎข้อบังคับของกลุ่ม เพราะกลัวถูกลงโทษ

18. ความต้องการความเป็นระเบียบเรียบร้อย (Need for Orderliness) เป็นความต้องการจัดสิ่งของต่างๆ ให้อยู่ในสภาพที่เป็นระเบียบเรียบร้อย มีความประณีตงดงาม

19. ความต้องการที่จะรักษาชื่อเสียง (Need for Inviolacy) เป็นความต้องการที่จะรักษาชื่อเสียงของตนที่มีอยู่ไว้จนสุดความสามารถ

20. ความต้องการให้ตนเองแตกต่างจากบุคคลอื่น (Need for Contrariness) เป็นความต้องการให้ตนเองไม่เหมือนกับบุคคลอื่น

จากทฤษฎีที่ผู้วิจัยได้กล่าวมาทั้งหมดนี้ จัดว่าเป็นทฤษฎีแรงจูงใจและเป็นทฤษฎีที่มีผลต่อพฤติกรรมหรือการกระทำของบุคคลทั้งสิ้น แต่ละทฤษฎีจะมีพื้นฐานความเชื่อและแนวความคิดที่แตกต่างกันออกไป การนำมาใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด จึงต้องศึกษาในหลายๆ ทฤษฎีและวิเคราะห์แนวความคิดของแต่ละทฤษฎีให้เข้าใจ

ประเภทของแรงจูงใจ

แรงจูงใจไม่เพียงแต่กระตุ้นให้บุคคลมีพฤติกรรมที่ต่างกันเท่านั้น แรงจูงใจยังเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดความต้องการ หรือมีความโน้มเอียงที่จะทำให้บุคคลมีพฤติกรรมมุ่งจุดหมายอีกด้วย ด้วยเหตุผลนี้ จึงมีผู้สนใจศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจเป็นอย่างมาก และได้พยายามจำแนกประเภทของแรงจูงใจไปตามกฎเกณฑ์ต่างๆ ดังนี้

พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา (2542 : 140 - 142) จำแนกแรงจูงใจออกได้เป็น 3 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจเพื่อความอยู่รอด (Survival Motives) เป็นแรงจูงใจที่ช่วยให้คนเราสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ แรงจูงใจชนิดนี้มักจะสัมพันธ์กับสิ่งเบื้องต้นที่คนเราต้องการในชีวิต เช่น อาหาร น้ำ อากาศ การขับถ่าย ฯลฯ เป็นต้น

2. แรงจูงใจทางสังคม (Social Motives) เป็นแรงจูงใจที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ในสังคม อาจได้รับอิทธิพลโดยตรงจากสิ่งเร้าที่บุคคล หรือจากวัตถุที่มองเห็นได้ จับต้องได้ หรือมาจากภาวะสังคมที่มองไม่เห็นก็ได้ เช่น การมีอิทธิพลเหนือผู้อื่น การเป็นผู้นำ การสร้างมิตร เป็นต้น

3. แรงจูงใจเกี่ยวกับตนเอง (Self Motives) แรงจูงใจชนิดนี้ค่อนข้างจะซับซ้อนพอสมควร และเป็นสิ่งผลักดันให้คนเราพยายามปรับตัวไปในทางที่ดีขึ้น เช่น แรงจูงใจที่เกี่ยวกับความสำเร็จในหน้าที่การงาน หรือ ความสำเร็จในชีวิต เป็นต้น

แรงจูงใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมอาจจำแนกได้ ดังนี้

1. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motive)
2. แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ (Affiliation Motive)
3. แรงจูงใจใฝ่อำนาจ (Power Motive)
4. แรงจูงใจใฝ่ก้าวร้าว (Aggression Motive)

1. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motive) เป็นแรงจูงใจที่ทำให้บุคคลมีความต้องการที่จะกระทำการสิ่งต่างๆ ทั้งในหน้าที่การงาน และเรื่องราวส่วนตัวให้สำเร็จลุล่วง จากผลการวิจัยพบว่า พ่อแม่ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงย่อมมีอิทธิพลที่จะทำให้เด็กเป็นผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงตามด้วย ทั้งนี้ เพราะพ่อแม่จะเอาใจใส่เกี่ยวกับการกระทำของเด็ก มาตั้งแต่เล็กๆ โดยการแสดงความรักใคร่ ตั้งมาตรฐานการกระทำในสิ่งต่างๆ ตลอดจนคอยกระตุ้นแนะนำ ให้กำลังใจแก่เด็กในการทำกิจกรรมอยู่ตลอดเวลา

ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

1. เป็นผู้ที่มีความบากบั่น พยายาม อดทนเพื่อจะทำงานให้บรรลุเป้าหมาย
2. ต้องการงานให้ดีที่สุด โดยเน้นถึงมาตรฐานที่เลิศของความสำเร็จ
3. ชอบความท้าทายของงาน โดยมุ่งงานที่สำคัญให้ประสบความสำเร็จ
4. ชอบแสดงออกถึงความรับผิดชอบเกี่ยวกับงาน
5. ชอบแสดงออกถึงความคิดสร้างสรรค์
6. ทำงานอย่างมีหลักเกณฑ์เป็นขั้นตอน และมีการวางแผน
7. ชอบยกเหตุผลมาประกอบคำพูดอยู่เสมอ
8. อยากให้ผู้อื่นยกย่องว่าทำงานเก่ง

2. แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ (Affiliation Motive) เป็นแรงจูงใจที่ทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรม เพื่อให้ได้มาซึ่งการยอมรับ เป็นที่รักใคร่ของเพื่อนฝูง และได้รับความนิยมนจากบุคคลในกลุ่ม พัฒนาการของแรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์จะเริ่มตั้งแต่วัยเด็ก โดยเฉพาะในครอบครัวที่มีความรัก ความเข้าใจ ความอบอุ่น พ่อแม่ที่ไม่มีลักษณะการก้าวร้าว ขมขู่ หรือครอบครัวยุติธรรมที่ไม่มีการแก่งแย่งชิงดีชิงเด่นในพี่น้อง สิ่งเหล่านี้จะช่วยพัฒนาบุคลิกภาพของเด็กเมื่อเติบโตขึ้นมาจะทำให้เป็นคนที่ทำอะไรเพื่อให้ผู้อื่นพอใจเสมอ

ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์สูง

1. ชอบผูกมิตรใหม่
2. ชอบคบเพื่อนอย่างสนิทสนม
3. ชอบคบเพื่อนมากๆ
4. ชอบพูดถึงมิตรภาพ ความใกล้ชิดสนิทสนมที่มีต่อกัน
5. ชอบแสดงออกถึงอารมณ์ที่ละเอียดอ่อน เช่น เสียใจ เมื่อมีการพลัดพรากหรือหวนซึ่งเมื่ออยู่ใกล้กัน
6. แสดงออกถึงการให้ความสนใจ และยกย่องผู้อื่น
7. จะเน้นถึงการได้รับความชื่นชมจากบุคคลอื่น
8. ชอบทำตนเป็นเพื่อนซี้สุดดี

3. แรงจูงใจใฝ่อำนาจ (Power Motive) เป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่งที่ทำให้มนุษย์ต้องการที่จะมีอิทธิพลเหนือผู้อื่น สามารถบงการผู้อื่นได้ พยายามกระทำทุกวิถีทาง เพื่อให้ผู้อื่นอยู่ใต้อำนาจตน พัฒนาการของความต้องการที่จะมีอำนาจเหนือผู้อื่นอาจมาจากความรู้สึกที่ต่ำต้อยไม่ทัดเทียมผู้อื่น มีความรู้สึกว่าตนเอง "ขาด" ทั้งในด้านความเป็นอยู่ และฐานะทางสังคมเป็นความรู้สึกที่เรียกว่า "ปมด้อย" ซึ่งความรู้สึกชนิดนี้ยังมีมากเท่าไร ก็จะต้องพยายามสร้าง "ปมเด่น" โดยการแสดงความยิ่งใหญ่ ด้วยการก้าวร้าวออกมาเพื่อลบ "ปมด้อย" นั้น

ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่อำนาจสูง

1. ชอบวางแผนเป็นหัวหน้ากลุ่ม หรือแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น
2. ชอบบงการ ชี้ น้าว บังคับ ควบคุมให้ผู้อื่นคิดหรือกระทำตาม
3. ชอบวางแผนทางการกระทำของกลุ่ม และโน้มน้าวให้ผู้อื่นกระทำตาม
4. ชอบพูดถึงความสัมพันธ์กับผู้อื่น แต่จะพูดในความหมายที่แฝงไว้ในลักษณะที่เหนือผู้อื่น
5. ชอบสัมพันธ์กับคนที่มาอ่อนน้อม ถ่อมตน หรือมาประจบสอพลอ
6. บางครั้งชอบการตัดสินใจกระทำการเสี่ยงภัยอย่างบ้าบิ่น
7. หลีกเลี่ยงการแสดงความอ่อนแอออกมาให้ปรากฏ
8. ชอบโต้เถียงกับผู้อื่นที่มีความคิดเห็นขัดแย้งกับตน

4. แรงจูงใจใฝ่ก้าวร้าว (Aggression Motive) เป็นแรงจูงใจชนิดหนึ่งที่มนุษย์แสดงออกโดยวาจาหรือท่าทาง เพื่อขจัดความคับข้องใจ หรือความโกรธที่เกิดขึ้น ซึ่งพฤติกรรมก้าวร้าวนี้ บางครั้งผู้แสดงออกจะพบว่า เมื่อแสดงพฤติกรรมดังกล่าวออกไปแล้ว จะช่วยผ่อนคลายอารมณ์ของตนเองในขณะนั้นลงไป พัฒนาการของความก้าวร้าวจะเริ่มเกิดตั้งแต่ในช่วงวัยเด็ก โดยการเลียนแบบจากพ่อแม่หรือคนใกล้ชิดที่อบรมเลี้ยงดู การที่บุคคลมีความก้าวร้าว หรือมีบุคลิกภาพแบบ "ถือตนเองเป็นใหญ่" (Authoritarian) นั้น เนื่องมาจากการอบรมเลี้ยงดูที่เข้มงวดกดขี่มากเกินไปทำอะไรผิดนิดหน่อยก็จะถูกดุด่าเยียนตี ทำให้เด็กเกิดความรู้สึกโกรธแค้น ขุ่นเคือง แต่เด็กก็ไม่กล้าแสดงอาการตอบโต้โดยตรง แต่จะไปแสดงความก้าวร้าวออกมากับคนรอบข้าง โดยเฉพาะกับบุคคลที่ด้อยกว่า พฤติกรรมก้าวร้าวนี้ เมื่อเกิดขึ้นแล้วก็ยากที่จะหยุดได้ แต่เราสามารถแก้ไขพฤติกรรมก้าวร้าวให้ลดลงได้ โดยผู้ใหญ่จะต้องพยายามควบคุมอารมณ์ของตนเอง ไม่แสดงความก้าวร้าวเอาแต่ใจตนเอง ไม่ใช่คำพูดในเชิงขู่บังคับ แต่พยายามจะสร้างความสัมพันธ์กับเด็ก เพื่อให้เด็กเกิดความรู้สึกอบอุ่นและไว้วางใจว่า เราคือผู้ให้ความช่วยเหลือให้คำแนะนำมิใช่ผู้ควบคุม เมื่อนั้น พฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กจะลดลง

กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์ (2528 : 236) ได้แบ่งประเภทแรงจูงใจที่อยู่เบื้องหลังของการแสดงออกของพฤติกรรม ออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) เป็นภาวะที่บุคคลเห็นคุณค่าของกิจกรรมที่ดี ทำด้วยความเต็มใจ โดยถือว่าการบรรลุในกิจกรรมนั้นๆ เป็นรางวัลอยู่แล้ว
2. แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) เป็นภาวะที่บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมาเพราะมีสิ่งใดสิ่งหนึ่งมาเร้า ไม่ได้ทำเพื่อความสำเร็จในสิ่งนั้นเลย เช่น การกระทำเพื่อต้องการรางวัล ตำแหน่ง เกียรติ เป็นต้น

สุชา จันทน์เอม (2527 : 101 - 102) ได้แบ่งแรงจูงใจตามที่มาของแรงจูงใจได้เป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. แรงจูงใจทางสรีรวิทยา (Physiological Motivation) แรงจูงใจด้านนี้เกิดขึ้นเพื่อสนองความต้องการทางร่างกายทั้งหมด เพื่อให้บุคคลมีชีวิตอยู่ได้ เป็นความต้องการที่จำเป็นตามธรรมชาติของมนุษย์ ได้แก่ ต้องการน้ำ อาหาร ต้องการพักผ่อนและปราศจากโรค เราสามารถวัดระดับความต้องการทางสรีระได้ จากการสังเกตพฤติกรรมการกระทำของคนเรา คือ จากความถี่ของการกระทำ การเลือกกระทำ การโต้ตอบสิ่งที่มาขัดขวาง

2. แรงจูงใจทางจิตวิทยา (Psychological Motivation) มีความสำคัญน้อยกว่าแรงจูงใจทางด้านสรีรวิทยา เพราะจำเป็นในการดำรงชีวิตน้อยกว่า แต่จะช่วยคนเราทางด้านจิตใจ จะทำให้มีสุขภาพจิตดีและสดชื่น แรงจูงใจประเภทนี้ ได้แก่ ความอยากรู้อยากเห็น และการตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อม ความต้องการความรักและความเอาใจใส่ใกล้ชิดจากผู้อื่น

3. แรงจูงใจทางสังคมหรือแรงจูงใจที่เกิดจากการเรียนรู้ (Social Motivation) แรงจูงใจชนิดนี้มีจุดเริ่มต้นส่วนใหญ่มาจากประสบการณ์ทางสังคมในอดีตของบุคคล และจุดมุ่งหมายของแรงจูงใจชนิดนี้ มีความสัมพันธ์กับการแสดงปฏิกิริยาของบุคคลอื่นๆ ที่มีต่อเรา แรงจูงใจทางสังคมที่มีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของคนเรา ได้แก่

- 3.1 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motivation) เป็นความปรารถนาของบุคคลที่จะทำกิจกรรมต่างๆ ให้ดีและประสบความสำเร็จ ซึ่งได้รับการส่งเสริมมาตั้งแต่วัยเด็ก จากผลของการศึกษาวิจัยพบว่า เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูอย่างอิสระ เป็นตัวของตัวเอง ฝึกหัดการช่วยเหลือตัวเองตามวัย จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีความต้องการความสำเร็จในชีวิตสูง การฝึกให้บุคคลมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จึงต้องเริ่มต้นจากครอบครัว

- 3.2 แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ (Affiliative Motivation) เป็นแรงจูงใจที่ทำให้บุคคลปฏิบัติตนให้เป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น ต้องการความเอาใจใส่ ต้องการความรักจากบุคคลอื่น

- 3.3 แรงจูงใจต่อความนับถือตนเอง (Self - Esteem Motivation) เป็นแรงจูงใจที่บุคคลปรารถนาเป็นที่ยอมรับของสังคม มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักของคนโดยทั่วไป ต้องการได้รับการยกย่องจากสังคม ซึ่งจะนำมาสู่ความนับถือตนเอง

องค์ประกอบที่มีผลต่อแรงจูงใจ

อารีย์ พันธมณี (2534 : 192 - 196) ได้กล่าวว่า แรงจูงใจจัดว่ามีผลต่อการเรียนรู้พฤติกรรมต่างๆ ของบุคคลเป็นอันมาก เพราะการที่บุคคลเกิดแรงจูงใจในการที่จะกระทำพฤติกรรม ย่อมจะทำให้พฤติกรรมหรือการเรียนรู้ในสิ่งนั้นๆ มีประสิทธิภาพและเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วมากกว่าบุคคลที่ไม่เกิดแรงจูงใจ ลักษณะของแรงจูงใจของบุคคลจึงขึ้นอยู่กับองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. ธรรมชาติของแต่ละบุคคล ทุกคนมีธรรมชาติของตนแตกต่างกับคนอื่น หรือมีลักษณะเป็นเอกลักษณ์ของตนเอง ซึ่งประกอบด้วย

1.1 แรงขับ แรงขับของบุคคลจัดว่าเป็นพื้นฐานเบื้องต้นของการเกิดพฤติกรรม แรงขับเป็นสภาวะที่เกิดจากความไม่สมดุลภายในร่างกายของมนุษย์ เช่น สภาวะความต้องการอาหาร น้ำ สภาวะความตึงเครียด ความรู้สึกเจ็บปวด เป็นต้น แรงขับเกิดขึ้นได้จากลักษณะ 2 ประการคือ แรงขับภายในร่างกาย เช่น ความหิว ความกระหาย ความง่วงนอน เป็นต้น และแรงขับที่เกิดจากภายนอกร่างกาย เช่น การได้รับความเจ็บปวดจากสิ่งเร้าภายนอก สภาวะความกดดันจนทำให้เกิดความตึงเครียด

1.2 ความวิตกกังวล ความวิตกกังวลมีผลต่อการเรียนรู้ หรือการกระทำพฤติกรรม ความวิตกกังวลจะมีความแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล ขึ้นอยู่กับประสบการณ์และการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล เมื่อบุคคลมีอายุเพิ่มมากขึ้น มีประสบการณ์เพิ่มขึ้นย่อมจะเกิดความวิตกกังวลเพิ่มมากขึ้น เด็กเล็กๆ จะไม่มีความกังวลใจแต่จะมีความกลัว เมื่ออายุเพิ่มมากขึ้นความกลัวจะลดลง กลายเป็นความวิตกกังวลเพิ่มขึ้นมาแทนที่

2. สถานการณ์ต่างๆ ในสิ่งแวดล้อม ย่อมจะส่งผลทำให้บุคคลเกิดแรงจูงใจแตกต่างกันเป็นต้นว่า ส่งผลให้บุคคลเกิดความสับสนวุ่นวายหรืออื่นๆ และวัฒนธรรมแต่ละสังคมย่อมจะส่งผลให้พัฒนาการของผู้เรียนแตกต่างกันด้วย ลักษณะสถานการณ์ต่างๆ ที่มีผลต่อแรงจูงใจได้แก่

2.1 การแข่งขัน หมายถึง พฤติกรรมของบุคคลที่มีความปรารถนาจะเอาชนะผู้อื่นต้องการทำให้ตนมีสภาพการณ์ดีขึ้น ลักษณะการแข่งขันมีลักษณะที่สำคัญ 2 ลักษณะ คือ การแข่งขันกับตนเองเป็นการแข่งขันที่ทำให้ตนเองดีขึ้นด้วยความเต็มใจ และความ ต้องการของตนไม่มีใครมาบังคับ การแข่งขันกับบุคคลอื่น เป็นความรู้สึกที่ต้องการเอาชนะบุคคลอื่น ให้ตนอยู่เหนือกว่าคนอื่น มักจะพยายามทำทุกวิถีทาง เพื่อให้ตนชนะผู้อื่นเสมอ

2.2 ความร่วมมือ หมายถึง แรงจูงใจที่มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับแรงผลักดันทางสังคม มีพฤติกรรมแบบประนีประนอม ให้ความร่วมมือช่วยเหลือเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน เพื่อให้งานหรือพฤติกรรมที่มุ่งปรารถนาสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ฉะนั้น ความร่วมมือของบุคคลจึงจัดว่าเป็นแรงจูงใจที่สำคัญ ที่ทำให้บุคคลเกิดพฤติกรรมต่างๆ ขึ้น

2.3 การตั้งจุดมุ่งหมาย หมายถึง การที่บุคคลได้มีการตั้งจุดมุ่งหมายในชีวิตไว้มีผลทำให้บุคคลมีความพยายามที่จะกระทำสิ่งต่างๆ เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ตนตั้งไว้ในบางครั้งแม้จะมีการตั้งจุดมุ่งหมายไว้ บุคคลก็ไม่สามารถกระทำเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ตนตั้งไว้ได้ด้วยเหตุนี้ การตั้งจุดมุ่งหมายในชีวิตจึงเป็นแรงจูงใจในการแสดงพฤติกรรมต่างๆ ลักษณะของการตั้งจุดมุ่งหมายมี 2 ลักษณะคือ

2.3.1 การตั้งจุดมุ่งหมายรวม เป็นจุดมุ่งหมายที่มักจะมีจุดมุ่งหมายย่อยๆ มาเกี่ยวข้องเช่น การตั้งจุดมุ่งหมายชีวิตว่า จะเป็นนักวาดรูปที่มีชื่อเสียงของโลกแต่ละขณะนี้อายุยังน้อย จึงมีเป้าหมายย่อยๆ หลายจุดมุ่งหมายมารวมกันคือ จะวาดรูปให้ชนะการแข่งขัน จะวาดรูปให้ได้รับคำชมจากครู จะวาดรูปให้เพื่อนๆ ยอมรับ

2.3.2 การตั้งจุดมุ่งหมายระยะไกล เพื่อจุดหมายใดจุดหมายหนึ่งโดยเฉพาะ การตั้งจุดมุ่งหมายระยะไกลจะเกิดขึ้นกับคนที่มีความวิริยะทางด้านสมองพอสมควร จะไม่เกิดในเด็กเล็ก

2.4 การตั้งความทะเยอทะยาน เป็นการตั้งความหวังสูงไว้ และมีความพยายามมุ่งมั่นอย่างมากที่จะทำให้สำเร็จ การตั้งความหวังหรือเกิดความทะเยอทะยานจึงเป็นแรงจูงใจที่ผลักดันให้เกิดพฤติกรรมขึ้น ถ้าบุคคลตั้งความทะเยอทะยานไว้สูงเกินความสามารถของตนเองจะทำให้บุคคลเกิดความล้มเหลวได้ง่าย ทำให้ไม่มีแรงจูงใจในการทำงานนั้นๆ หรือเกิดความท้อถอย หรือถ้าตั้งความหวังไว้ต่ำกว่าความสามารถ ก็ไม่มีแรงจูงใจพอที่จะกระทำ เพราะว่าตนประสบความสำเร็จในงานนั้นๆ ง่ายเกินไป ความยากง่ายของงานจะมีผลต่อแรงจูงใจ

แรงจูงใจกับการเล่นกีฬา

แรงจูงใจนับว่ามีบทบาทสำคัญมากต่อการเล่นการเตรียมทีมและการฝึกซ้อมกีฬา นักจิตวิทยาการกีฬาค้นพบว่าแรงจูงใจแตกต่างกัน สรุปแล้วพอจะกล่าวได้ว่า แรงจูงใจเป็นกระบวนการที่มีอยู่ในตัวนักกีฬาเองแต่ละคนซึ่งพร้อมที่จะได้รับการกระตุ้นจากภายนอกให้มีกำลังแรงขึ้น เพื่อให้อยากกระทำในสิ่งนั้นๆ มากขึ้น หมายความว่านักกีฬาทุกคนต่างก็มีแรงจูงใจภายในตัวเองอยู่แล้ว หน้าที่ของผู้ฝึกสอนกีฬามีเพียงแต่ค้นหาวิธีการที่จะกระตุ้นจากภายนอกเพื่อให้เกิดกำลังแรงขึ้นอีกเท่านั้น การสร้างแรงจูงใจนี้มีความเกี่ยวข้องกับความต้องการมากที่สุด ความต้องการดังกล่าวนี้เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ทุกคน ดังนั้นในการฝึกซ้อมกีฬาแต่ละครั้ง หากว่าผู้ฝึกสอนได้เล็งเห็นถึงความสำคัญเหล่านี้ แล้วนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์จะเป็นพื้นฐานในการฝึกซ้อมกีฬาที่ดี และยังสามารถที่จะสร้างแรงจูงใจในระดับสูงขึ้นไปได้อีกด้วย ในการคัดเลือกตัวนักกีฬาเพื่อให้ได้ตัวนักกีฬาลักษณะและคุณสมบัติของการเป็นนักกีฬาที่แท้จริงนั้น มีนักวิจัยบางคนกล่าวไว้ว่า

แรงจูงใจในการเล่นกีฬา คือ สิ่งที่กระตุ้นให้เราต้องการมีส่วนร่วมในการเล่นกีฬา การที่คนเราอยากหรือไม่อยากเล่นกีฬานั้น ไม่ได้ทำให้สมรรถภาพทางการกีฬาดีขึ้น แต่ถ้ายากเล่น พอใจที่ได้เล่นจะทำให้มีความพยายาม มีการพัฒนาให้ดีขึ้น เมื่อพบอุปสรรคก็ไม่หยุดเล่นกีฬาไปง่ายๆ

เทเวศร์ พิริยะพจน์ (2528 : 147) กล่าวไว้ว่า ต้องคำนึงถึงแรงจูงใจเพราะ นักกีฬาที่มีความปรารถนาที่จะเล่นกีฬาให้ได้ดีขึ้นนั้นจะมีแรงจูงใจสูง ซึ่งจะมีผลทำให้นักกีฬาคอนนั้นๆ ทำการฝึกซ้อมอย่างตั้งใจ มีวินัยในตนเอง ขยันขันแข็งในการฝึกซ้อม

พิชิต เมืองนาโพธิ์ (2534 : 44) กล่าวถึงลักษณะนิสัยของนักกีฬาที่จะประสบความสำเร็จว่า นักกีฬาต้องมีความกังวลใจน้อย สมาธิดี เชื่อมมั่นในตนเอง มองผลงานของตนเป็นเรื่องใหญ่ที่สุด มีแรงจูงใจมาก ดังนั้น พลังของแรงจูงใจจึงเป็นสิ่งที่ผู้ฝึกสอนควรคำนึงถึงเป็นอย่างมาก และเป็นหน้าที่ของผู้ฝึกสอนที่จะต้องหาวิธีกระตุ้นหรือสร้างแรงจูงใจให้เกิดกับนักกีฬาของตนเอง

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2534 : 47) สรุปแนวคิดเกี่ยวกับการเตรียมตัวด้านจิตวิทยา ก่อนการแข่งขัน โดยนำเสนอปัจจัยในการเตรียมตัวนักกีฬาด้านจิตวิทยาเพื่อเข้าทำการแข่งขันให้ได้ประสบความสำเร็จไว้ดังนี้

1. ควรให้แรงเสริมและผลย้อนกลับที่เหมาะสมแก่นักกีฬาในความสามารถทำได้ ซึ่งการใช้แรงเสริมที่สามารถทำได้โดยง่ายคือ คำชมเชย และคำกล่าวที่เป็นลักษณะสร้างสรรค์ของผู้ฝึก เป็นต้น ส่วนผลย้อนกลับทำได้โดยที่ผู้ฝึกบอกผลที่นักกีฬาสามารถทำได้
2. ควรใช้แรงจูงใจโดยการที่ครูผู้ฝึกสอนจะต้องรู้จักการสร้างสภาพการฝึกซ้อม เป็นที่น่าสนใจ มีความสนุกสนาน มีความท้าทาย และสภาพการฝึกซ้อมก็ต้องคล้ายคลึงกับการแข่งขันจริง เพื่อให้ให้นักกีฬาสามารถถนัดฝึกซ้อมให้ได้มากที่สุดและดีที่สุด
3. ควรจะเพิ่มความลดความตื่นเต้น และความฮึกโหมในการแข่งขันให้เหมาะสม และถูกต้อง เช่น การนั่งสมาธิ และการสะกดจิต
4. การจัดสภาพการฝึกซ้อมให้คล้ายคลึงกับสภาพการแข่งขันจริงให้มากที่สุด
5. ผู้ฝึกสอนต้องมีความเข้าใจถึงความแตกต่างของนักกีฬาแต่ละคนเป็นสำคัญ
6. ผู้ฝึกสอนควรหาทางช่วยเหลือให้นักกีฬาที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง และมีมโนทัศน์ที่ถูกต้อง โดยการจัดสภาพการณ์ให้นักกีฬามีประสบการณ์ในความสำเร็จหรือประสบการณ์ที่ดีในการฝึกซ้อมและการให้แรงเสริม
7. การใช้ความเชื่อมั่นบางอย่างให้เป็นประโยชน์ต่อการฝึกซ้อม เช่น ความเชื่อว่าได้สูดออกซิเจนก่อนการฝึกซ้อม จะทำให้มีความรู้สึกว่ามีกำลังวังชาขึ้น
8. ควรเปลี่ยนบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมทำให้เป็นประโยชน์ต่อการฝึกซ้อม
9. ผู้ฝึกสอนควรมีรูปแบบเป็นผู้นำที่เป็นประโยชน์ต่อการฝึกซ้อม เช่น ผู้นำแบบประชาธิปไตย และผู้นำแบบอิตาเลียน

10. โปรแกรมการฝึกซ้อมและวิธีการฝึกซ้อมควรจะเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อนักกีฬา โดยที่โปรแกรมการฝึกซ้อมและวิธีการฝึกซ้อมที่นักกีฬาเห็นว่าสามารถที่จะเป็นไปได้และปฏิบัติได้
11. การใช้แรงจูงใจที่เกิดจากการเห็นคุณค่าของการเล่นกีฬาเป็นสิ่งที่ดีและเป็นที่ยอมรับปรารถนา เช่น ความรู้สึกภาคภูมิใจในการเล่นกีฬาและเป็นนักกีฬา หรือการเห็นคุณค่าและประโยชน์ของกีฬา
12. ผู้ฝึกสอนควรจะมีใจความเข้าใจในความสัมพันธ์กันระหว่างผู้ฝึกสอน และผู้ดูแลความสามารถที่นักกีฬาสามารถทำได้ โดยการมีผู้ฝึกซ้อมจะทำให้ให้นักกีฬาได้ใช้ความพยายามมากกว่าการฝึกซ้อมคนเดียว
13. การควบคุมระดับความกังวลใจ และการลดความเครียดในตวันนักกีฬา
14. สุขภาพจิตของนักกีฬา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปฐมพยาบาลทางจิตและอารมณ์ของนักกีฬาหลังการแข่งขัน

แรงจูงใจกับความสำเร็จในการแข่งขันกีฬา

การสร้างแรงจูงใจหรือการสร้างความพึงพอใจให้เกิดขึ้นกับนักกีฬาขณะที่ทำการฝึกซ้อมนั้น ย่อมเป็นเหตุผลที่สำคัญประการหนึ่งที่จะช่วยให้นักกีฬาประสบความสำเร็จในการแข่งขัน ด้วยเหตุผลเช่นนี้เอง ผู้ฝึกสอนกีฬาหรือโค้ชทั้งหลายจึงเปิดโอกาสให้นักกีฬาที่ตนเองฝึกซ้อมนั้น ได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่างๆ เช่น ได้มีส่วนร่วมในการทดลองความสามารถของตนเอง ได้มีส่วนร่วมสนุกสนานทั้งภายในและภายนอกค่ายฝึกซ้อม ตลอดจนมีโอกาสได้เข้าร่วมในการวางแผนการฝึกซ้อมและแข่งขันบ้างเป็นครั้งคราว เป็นต้น

พิชิต เมืองนาโพธิ์ (2534 : 76 - 77) กล่าวถึงวิธีการสร้างแรงจูงใจเพื่อให้เกิดความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาไว้ว่า

1. ให้นักกีฬาได้รับประสบการณ์แห่งการประสบความสำเร็จทั่วถึงกัน
ในการกีฬา การจัดสภาพแวดล้อมในการกีฬาควรจัดให้นักกีฬาได้รับความสำเร็จซึ่งทำให้เพิ่มแรงจูงใจในการเล่นกีฬามากยิ่งขึ้น เช่น การลดความสูงของแป้นบาสเกตบอลในเด็กเล็ก
2. ให้นักกีฬามีโอกาสรับผิดชอบ ในการตั้งกฎเกณฑ์ในการตัดสินใจทำให้นักกีฬามีโอกาสควบคุมความประพฤติของตนเองและเกิดความรู้สึกสำเร็จ
3. ให้คำชมเชยทั้งคำพูดและท่าทาง และควรใช้บ่อยๆ ให้นักกีฬาได้รับรู้ถึงการมีส่วนร่วมช่วยเหลือทีม เน้นบทบาทความสำคัญของแต่ละคนที่มีต่อความสำเร็จของทีมทำให้นักกีฬามีความรู้สึกว่าตัวเองมีค่า

4. การตั้งจุดมุ่งหมายต้องเป็นจุดมุ่งหมายที่เป็นจริงและสามารถทำได้ด้วยความพยายาม มีการประเมิน มีการปรับปรุง ว่านักกีฬาได้บรรลุจุดมุ่งหมายแค่ไหน
5. มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการฝึก ทำให้ไม่เกิดความเบื่อหน่าย ทำให้การฝึกซ้อมเกิดความสนุกสนาน ทำให้นักกีฬาได้ค้นพบสิ่งใหม่ๆ
6. การทำให้เกิดความสนุกสนาน เกิดความสมดุลระหว่างความสามารถของนักกีฬากับความยากง่ายของการฝึก ทำลายความสามารถ เกิดอยากลองเล่นอยากซ้อม และอยากแข่งขัน

ชาญชัย โพธิ์คลัง (2532 : 51 - 53) ได้กล่าวถึงนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อมและแข่งขันนั้นย่อมมีเหตุผลซึ่งเกิดจากการสร้างแรงจูงใจที่แตกต่างกัน ความพอใจที่ทำให้เขาประสบความสำเร็จที่ซ่อนเร้นอยู่ภายใต้จิตสำนึก คือ

1. ความรู้สึกเกิดความภาคภูมิใจ (Personal Pride) ความภาคภูมิใจเป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่งที่ซ่อนเร้นอยู่ที่มีกับนักกีฬาทุกคน เมื่อนักกีฬาเกิดความรู้สึกเช่นนี้ก็จะขยันซ้อมเพื่อที่จะให้ตนมีขีดความสามารถสูงสุดเท่าที่จะสามารถทำได้ เพื่อความสำเร็จในการแข่งขัน

2. ความรู้สึกเพื่อฝัน (Self Image) มนุษย์เราที่เกิดมา ไม่ว่าจะเป็นคนธรรมดาหรือนักกีฬาก็ตาม ย่อมจะมีความเพื่อฝัน ความอยากด้วยกันทั้งนั้น หากจะแยกความอยากหรือความรู้สึกเพื่อฝันที่เกี่ยวกับนักกีฬาแล้ว สามารถแยกความรู้สึกออกได้เป็น 2 ทางด้วยกัน คือ (1) ความรู้สึกอยากที่เกิดขึ้นกับตัวเอง และ (2) ความรู้สึกอยากที่มีต่อบุคคลอื่นหรือเพื่อนร่วมทีม นักกีฬาที่สร้างจินตนาการของความรู้สึกเพื่อฝันนี้ มักจะเคร่งครัดกับตนเองเป็นพิเศษในการซ้อมและกฎระเบียบต่างๆ เพราะเขามีความรู้สึกอยากที่จะเห็นตนเองประสบความสำเร็จเหมือนกับนักกีฬาระดับแชมป์เปี้ยนต่างๆ ทั้งหลาย อีกพวกหนึ่งจะเคร่งครัดกับตนเองเพื่อไม่ให้ทีมหรือเพื่อนร่วมทีมตกต่ำ หรือถูกตำหนิจากเพื่อนและพวกนี้ยังรู้สึกว่า หากตนมีความขยันและมีการพัฒนาแล้ว จะสามารถช่วยเหลือเพื่อนร่วมทีมได้มากอีกด้วย ดังนั้น ความรู้สึกเพื่อฝันนี้ก็คือแรงจูงใจแบบหนึ่งที่ซ่อนเร้นอยู่กับนักกีฬาเกือบทุกคน

3. ความรู้สึกว่าตนถูกลบหลู่ และการแก้คืน (The Sense of Humiliation and Revenge) หากนักกีฬาคนใดคนหนึ่งเกิดความพ่ายแพ้หรือล้มเหลวจากการแข่งขัน นักกีฬาคนนั้น จะมีความรู้สึกว่าเขาได้สูญเสียเกียรติยศที่มีอยู่ไป ความรู้สึกนั้นจะเป็นแรงกระตุ้นอย่างหนึ่งที่ทำให้เขาอยากแก้ตัวหรือแก้คืนหากมีโอกาจริง จากการถูกลบหลู่ จึงเกิดแรงกระตุ้นที่อยากจะแก้ตัวคอยเตือนเขาอยู่เสมอ ให้เขาฝึกซ้อมหนักขึ้นอยู่ตลอดเวลา เพื่อจะเรียกชื่อเสียงและเกียรติยศที่สูญเสียไปนั้นกลับคืนมา จึงเป็นแรงจูงใจที่เป็นพลังที่ซ่อนเร้นอยู่อีกอย่างหนึ่ง

4. ความต้องการที่อยากจะยกระดับตนเอง (Level of Aspiration) แรงจูงใจที่เกิดขึ้นนักกีฬามีมากมายหลายอย่าง เป็นต้นว่านักกีฬาบางคน อาจจะมีความต้องการที่จะยกระดับมาตรฐานของตนเองให้สูงขึ้นในทุกๆ ด้าน เช่น ระดับการเล่นของตนเอง ระดับฐานะทางเศรษฐกิจ - สังคม ระดับของหน้าที่การงานและอื่นๆ ด้วยเหตุที่มีแรงจูงใจเป็นพลังที่ซ่อนเร้นอยู่ในตัวแล้ว จึงเป็นแรงขับที่ตืออย่างหนึ่งที่ทำให้นักกีฬา ประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อมและแข่งขัน

5. ความเชื่อมั่นในตนเองและการได้ค้นพบสิ่งใหม่ด้วยตนเอง (Confidence and Self Discovery) ลักษณะของความเชื่อมั่นในตนเอง และการได้ค้นพบสิ่งใหม่ด้วยตนเอง เป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่ง ซึ่งจะเป็นผลส่งให้นักกีฬาเหล่านั้นประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อมและแข่งขัน นักกีฬาจะฝึกซ้อมอย่างหนักเพื่อให้มีความพร้อมทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ ทำให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเองสูงขึ้นที่สุดขณะฝึกซ้อมก็จะค้นพบสิ่งใหม่ขึ้นกับตนเองอย่างไม่คาดฝัน ยิ่งทำให้เพิ่มความภาคภูมิใจและเชื่อมั่นในตนเองมากยิ่งขึ้น แรงจูงใจชนิดนี้ ก็จะเป็นแรงขับที่ทำให้นักกีฬาประสบความสำเร็จในการแข่งขันด้วย

6. ความปรารถนาที่จะเอาชนะ (The Desire to Win) นักกีฬาระดับแชมป์ จะมีพลังที่ซ่อนเร้นอย่างหนึ่งกระตุ้นเตือนให้รู้สึกอยู่ตลอดเวลา ให้ตัวเขาต้องฝึกหนัก นั่นคือความปรารถนาที่อยากจะได้รับชัยชนะในการแข่งขันนั้นๆ เพราะชัยชนะเหล่านั้น คือเครื่องชี้ให้สังคมได้เห็นว่า เขาคือผู้ยิ่งใหญ่ในสนามแข่งขันและอาจมีมาซึ่งผลตอบแทนอื่นๆ อีก เช่น รางวัล ตำแหน่งหน้าที่การงาน ระดับความเป็นอยู่ สภาพทางสังคมที่แวดล้อมและอื่นๆ แรงจูงใจชนิดนี้ก็มีส่วนอย่างมากที่ช่วยผลักดันให้นักกีฬาประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อมและแข่งขันได้เช่นกัน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

วิลลิส (Willis. 1982 : 10) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการแข่งขันกับระดับของการแข่งขัน โดยให้นักกีฬาประเมินตัวเองและผู้ฝึกสอนประเมินนักกีฬาในการแข่งขัน จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นการตรวจสอบถึงพลังของการกลัวความล้มเหลว และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาชาย 33 คน เป็นนักกีฬาหญิง 10 คน เป็นนักกีฬาวอลเลย์บอล บาสเกตบอล กรีฑาลู่และลาน และนักวิ่งทางไกล นักกีฬาทั้งหมดเป็นนักกีฬา ระดับที่มหาวิทยาลัย นักกีฬาดอบแบบสอบถามตามความคิดเห็นซึ่งเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของการแข่งขันกับแรงจูงใจในการเล่นกีฬา ซึ่งออกแบบสอบถามเฉพาะกีฬา มีน้ำหนักคะแนน 3 ระดับ ผลการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่า การประเมินของผู้ฝึกสอน ได้ให้ทักษะของนักกีฬามีความสัมพันธ์มากที่สุดกับระดับของการแข่งขันและระดับของแรงจูงใจ

การประเมินตัวเองของนักกีฬา การเข้าร่วมแข่งขันและพลังแรงจูงใจ คະแนนเป็นตัวแปรที่มีความสำคัญต่อการคาดเดา และพลังแรงจูงใจของนักกีฬายังมีความสัมพันธ์กับผู้ฝึกสอน ทักษะ และความรู้ความเข้าใจกับการแข่งขัน เป็นสิ่งชี้บอกถึงระดับแรงจูงใจที่ดีที่สุดในการคาดเดาของผู้ฝึกสอน และแรงจูงใจที่พบเสมอๆ คือ ความกลัว

เออลี (Early. 1987 : 93) ได้ศึกษาการปรับตัวและศึกษาความแตกต่างของแรงจูงใจในการเข้าร่วมเล่นกีฬาประเภททีมและประเภทบุคคล เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบวัดลักษณะการปรับตัวพื้นฐานที่สัมพันธ์กับการปรับความประพฤติและแบบสอบถามวัดแรงจูงใจ ในการเข้าแข่งขัน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาฟุตบอล นักกีฬาบาสเกตบอล นักกรีฑาประเภทลู่ นักกีฬากอล์ฟ นักกีฬาเทนนิส ผู้ไม่เป็นนักกีฬาและผู้ที่เป็นนักกีฬาครั้งเดียว ผลการศึกษาพบว่า แรงจูงใจแตกต่างกันในด้านกลัวความล้มเหลว สมรรถภาพร่างกาย การแจ้งให้ทราบและการควบคุมระหว่างนักกีฬาประเภททีมและนักกีฬาประเภทบุคคล แต่การปรับตัวไม่ต่างกัน ความสัมพันธ์ระหว่างการปรับตัวขั้นพื้นฐานกับแรงจูงใจในการแข่งขันชี้ให้เห็นว่านักกีฬาประเภทบุคคลมีความสามารถสูงและต่ำมีความแตกต่างกัน ช้อแนะนำเพื่อการพัฒนาลักษณะของบุคคลให้ดีขึ้นนั้น จะมีความเกี่ยวข้องกับการรักษาแรงจูงใจของนักกีฬาแต่ละบุคคลไว้

ไวท์ (White. 1990 : 155) ได้ศึกษาลักษณะเฉพาะตัวทางด้านเกี่ยวกับจิตวิทยา และแรงจูงใจในการเล่นกีฬาของนักกีฬาระดับมหาวิทยาลัยที่มีความสามารถสูง จุดมุ่งหมายของการศึกษานี้ เพื่อทำความเข้าใจทางด้านประชากรศาสตร์และลักษณะของแรงจูงใจในการเข้าร่วมเล่นกีฬา กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้างนี้ เป็นนักกีฬาระดับมหาวิทยาลัยเซาท์อีสเทิร์นที่ประสบความสำเร็จในรายการแข่งขันภายในประเทศ กลุ่มตัวอย่างได้ตอบแบบสอบถามมาตรฐาน ซึ่งมี 3 ตอน คือ ประสพการณ์ทางด้านการศึกษา ความคิดเห็นส่วนตัวและระดับความสนใจทางสังคม จุดสนใจของการศึกษาในขั้นต้นเป็นการศึกษาแรงจูงใจในการเล่นกีฬาในขอบเขต 5 ด้าน คือ ความต้องการเอาชนะด้วยการแสดงออกทางความก้าวร้าว ความขัดแย้ง ความสามารถ ความร่วมมือ และการแข่งขัน คำถามเพื่อการวิจัยเป็นแบบเฉพาะเจาะจงที่สำรวจความสัมพันธ์ระหว่างการปรับตัวในทางการกีฬากับแรงจูงใจในการเล่นกีฬา ความสามารถทางกีฬากับแรงจูงใจในการเล่นกีฬา ความสามารถทางกีฬากับการพัฒนาทางการกีฬา แรงจูงใจในการเล่นกีฬากับ การพัฒนาทางการกีฬา ผลของการศึกษาพบว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬา มีความสัมพันธ์อย่างมากกับบุคคลและการแก้ไขทางสังคมและการแข่งขัน ความก้าวร้าว ความขัดแย้ง มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับความรูสึกในทางลบ มีความสัมพันธ์ระหว่างการปรับปรุงตัวทางการกีฬาประเภททีมและนักกีฬาประเภทบุคคล องค์ประกอบของบุคคล ไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถทางการกีฬาและความสนใจทางสังคม ไม่มีสิ่งใดชี้ว่าการจัดแก้ไของค์ประกอบส่วนบุคคลให้เหมาะสม มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเล่นกีฬา และแม้ว่านักกีฬาในกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยจะมีความสำเร็จในการแข่งขันอย่างสูง

ก็ยังเห็นคุณค่าของการประสานความร่วมมือ และเป็นเครื่องมือสำคัญของการประสบความสำเร็จในการกีฬาและประสบความสำเร็จในการศึกษา

เฟรดเดอริก (Frederick. 1991 : 1689) ได้ศึกษาวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ระดับของการเข้าร่วมกิจกรรม และสภาพจิตใจที่แสดงออกมาในขอบเขตของกิจกรรมทางกาย ลักษณะสภาพจิตใจที่แสดงออกมา เช่น การยกย่องตนเอง ความหดหู่ ความกังวลสภาพความเป็นจริงของตนเอง และความมีชีวิตชีวา โดยยึดตามแนวทฤษฎีแรงจูงใจของเดซีและไรอัน (Deci and Ryan. 1985) ได้เสนอความสำคัญของการศึกษา 2 สิ่ง สิ่งแรกเป็นการกระทำที่เชื่อมแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกับสภาพจิตใจที่แสดงออกมา สิ่งที่สองคือ การวัดผลวิธีใหม่ 2 วิธี ที่สร้างขึ้น ตัวแปรในการศึกษาคั้งนี้ คือ มีเหตุจูงใจในการเข้าร่วมและการวัดความมีชีวิตชีวา กลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้ใหญ่ 376 คน กลุ่มนักเรียน 150 คน ผลของการศึกษาพบว่า เหตุจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมเป็นปัจจัย 3 ส่วนย่อย คือ แรงจูงใจ ภายในความสามารถและความสัมพันธ์ของร่างกาย มีการตั้งสมมติฐานเพื่อทดสอบนัยสำคัญของความสัมพันธ์ที่ค้นพบ ระหว่างตัวแปรย่อยของเหตุจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ได้ถูกค้นพบถึงความแตกต่างโดยเพศของผู้เข้าร่วมกิจกรรม ผู้หญิงมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าผู้ชาย ในเรื่องแรงจูงใจที่สัมพันธ์กับร่างกาย และผู้ชายมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าในแรงจูงใจด้านความสามารถ แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมเป็นตัวแปรโดยกิจกรรมกลุ่มซึ่งมี 3 กลุ่ม คือ กลุ่มกีฬาบุคคล กลุ่มสุขภาพและสมรรถภาพ และกลุ่มกีฬาประเภททีม กลุ่มสุขภาพและสมรรถภาพมีคะแนนเฉลี่ยของแรงจูงใจที่สัมพันธ์กับร่างกายสูงกว่ากิจกรรมกลุ่มอื่นๆ การศึกษาทางด้านสภาพจิตใจ ความมีชีวิตชีวา พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการยกย่องตนเองและความกังวลใจ การศึกษาเสนอให้เห็นถึงความมีนัยสำคัญ แสดงว่าแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมทางกาย มีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบทางด้านจิตใจอย่างมีนัยสำคัญ

มิทเชลล์ (Mitchell. 1992 : 3842) ได้ศึกษาการรับรู้ที่เกิดจากแรงจูงใจภายในสภาพแวดล้อมของการเรียนในวิชาพลศึกษา โดยศึกษาความสัมพันธ์ของจุดมุ่งหมายสัมฤทธิ์กับแรงจูงใจในการเรียน การศึกษามุ่งตรวจตรวจพิสูจน์ระดับแรงจูงใจภายนอกจากการจัดสภาพแวดล้อมของการเรียนและความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้กับแรงจูงใจอื่นๆ เช่น จุดมุ่งหมายสัมฤทธิ์ความสามารถในการรับรู้ของตนเอง แรงจูงใจเหล่านี้ได้รับการยอมรับว่าเป็นตัวสำคัญที่ทำให้ประสบความสำเร็จ กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียน 50 คน ในโรงเรียนระดับกลาง โดยให้ตอบแบบสอบถาม จากการวิเคราะห์กราฟของผลการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ได้พัฒนาขึ้น และการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่ใหญ่ขึ้น คือ นักเรียน 622 คน ในการพิสูจน์ความเที่ยงตรง และความเชื่อมั่น ผลการศึกษาพบว่า ระดับของแรงจูงใจในการเรียน มีความสัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายสัมฤทธิ์อย่างมีนัยสำคัญ การค้นคว้าครั้งนี้ได้อภิปรายในขอบเขตของความเกี่ยวพันสำหรับครูและผู้วิจัยทางพลศึกษา

ทีเจิร์ดส์มา (Tjeerdsma. 1994 : 2949) ได้ทำการสำรวจแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในวิชาพลศึกษา จุดมุ่งหมายในการศึกษานี้ เพื่อสืบเสาะความสามารถพื้นฐานของทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เพื่ออธิบายถึงการจูงใจและกระบวนการกระทำตามธรรมชาติในวิชาพลศึกษา กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับหก 49 คน ที่เข้าร่วมในการเรียนวอลเลย์บอล 14 คาบ ในโรงเรียนระดับกลาง กลุ่มตัวอย่างได้ตอบแบบสอบถามที่ประเมินจุดมุ่งหมายที่กำหนดทิศทางของพวกเขาและแรงจูงใจภายในในวิชาพลศึกษาเท่ากับทักษะทางกลไกของเขา และความสามารถรับรู้ในการเล่นวอลเลย์บอล การเรียนได้ถ่ายทำเป็นวิดีโอเทปและกำหนดรหัส เพื่อตรวจสอบว่านักเรียนแต่ละคนเข้ากันได้ตามสัญญาหรือไม่และอัตราการกระทำระหว่างหน่วย ผลแสดงให้เห็นว่าแบบแสดงความคิดเห็นที่กำหนดตั้งขึ้นไม่ได้อธิบายแรงจูงใจ กระบวนการกระทำได้เป็นที่น่าสนใจอย่างไรก็ตามความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในแบบถูกทำให้เหมือนกัน การกระทำในวอลเลย์บอลมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้ความสามารถทางทักษะกลไก การรับรู้ความสามารถทางทักษะกลไกมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถทางกีฬา วอลเลย์บอล ขณะที่ความสามารถในการรับรู้ทั้งหมดมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจภายใน

งานวิจัยในประเทศ

दनัย ยาทอม (2538 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬา ยกน้ำหนักของนักกีฬาหญิงพบว่า การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬา ยกน้ำหนักของนักกีฬาหญิง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬา ยกน้ำหนักหญิง ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬา ยกน้ำหนักที่จัดการแข่งขันขึ้นโดยสมาคมกีฬา ยกน้ำหนักสมัครเล่นแห่งประเทศไทยและรายการแข่งขันระดับนานาชาติที่ประเทศส่งเข้าร่วมการแข่งขัน ประจำปี พ.ศ. 2537 เป็นนักกีฬาระดับเยาวชน 70 คน ระดับประชาชน 82 คนและระดับทีมชาติ 9 คน รวมทั้งสิ้น 161 คน ซึ่งได้มาโดยการเจาะจงเลือก เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้น และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า

1. นักกีฬา ยกน้ำหนักหญิงระดับเยาวชนมีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 4 ด้าน ตามลำดับคือ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ส่วนแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย มี 3 ด้าน ตามลำดับ คือ ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ และด้านเกียรติยศชื่อเสียง

2. นักกีฬาภยกน้ำหนักหญิงระดับประชาชนมีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 4 ด้าน ตามลำดับคือ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ส่วนแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยมี 3 ด้าน ตามลำดับคือ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านรายได้และผลประโยชน์ และด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ

3. นักกีฬาภยกน้ำหนักหญิงทีมชาติมีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 6 ด้าน ตามลำดับคือ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และมีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย 1 ด้าน คือ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ

สุริย์ พันธุ์รักษ์ (2541 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเล่นกีฬากีฬาจักรยานเสือภูเขา การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเล่นกีฬากีฬาจักรยานเสือภูเขา ประชากรเป็นนักกีฬาจักรยานเสือภูเขาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬากีฬาจักรยานเสือภูเขา ที่จัดการแข่งขันขึ้นโดยสถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง จังหวัดราชบุรี โดยความร่วมมือของสมาคมจักรยานเพื่อสุขภาพ และสมาคมจักรยานสมัครเล่นแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ประจำปี พ.ศ. 2541 ซึ่งเป็นนักกีฬาระดับอายุไม่เกิน 18 ปี 165 คน ระดับอายุทั่วไป 238 คน รวมทั้งสิ้น 403 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้น และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยวิธีการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า

1. นักกีฬาจักรยานเสือภูเขา ทั้งหมดมีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 6 ด้านตามลำดับ คือ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านเกียรติยศชื่อเสียง

2. นักกีฬาจักรยานเสือภูเขาในระดับอายุไม่เกิน 18 ปี มีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 6 ด้าน ตามลำดับ คือ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านความรักและความถนัดและความสนใจด้านสุขภาพอนามัย ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านรายได้และผลประโยชน์ และด้านเกียรติยศชื่อเสียง

3. นักกีฬาจักรยานเสือภูเขาในระดับอายุทั่วไปมีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 6 ด้านตามลำดับ คือ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านสุขภาพอนามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านเกียรติยศชื่อเสียง

กฤษฎา จุลชาติ (2543 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเล่นกีฬากอล์ฟ การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเล่นกีฬากอล์ฟ ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นเยาวชนชาย เยาวชนหญิง ประชาชนชาย และประชาชนหญิง ที่เล่นกอล์ฟ ณ สนามฝึกซ้อม ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 10 สนาม กลุ่มตัวอย่างละ 100 คน รวมจำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้น และนำข้อมูล

ที่ได้มาวิเคราะห์โดยวิธีการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า

1. เยาวชนชายที่เล่นกีฬาอล์ฟ มีแรงจูงใจในการเล่นกอล์ฟ ระดับปานกลาง 3 ด้าน ตามลำดับ คือ ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านความรักความถนัด และความสนใจ มีแรงจูงใจในระดับมากที่สุด คือ ด้านสุขภาพอนามัย มีแรงจูงใจในระดับมาก คือ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง

2. เยาวชนหญิงที่เล่นกอล์ฟ มีแรงจูงใจในการเล่นกอล์ฟ ระดับปานกลาง 4 ด้าน ตามลำดับ คือ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านความรักความถนัดและความสนใจ และด้านเกียรติยศชื่อเสียง และมีแรงจูงใจในระดับมาก คือด้านสุขภาพและอนามัย

3. ประชาชนชายที่เล่นกอล์ฟ มีแรงจูงใจในการเล่นกอล์ฟระดับปานกลาง 5 ด้าน ตามลำดับ คือ ด้านสุขภาพและอนามัย ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านรายได้และผลประโยชน์

4. ประชาชนหญิงที่เล่นกอล์ฟ มีแรงจูงใจในการเล่นกอล์ฟระดับปานกลาง 3 ด้าน ตามลำดับ คือ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านความรักความถนัด และความสนใจ และด้านรายได้และผลประโยชน์ มีแรงจูงใจระดับมาก คือ ด้านสุขภาพและอนามัย และมีแรงจูงใจระดับน้อยที่สุด คือ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง

ประเชิญ รอดบ้านเกาะ (2543 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเล่นเซปักตะกร้อของนักกีฬาหญิง ความมุ่งหมายในการศึกษาครั้งนี้เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นเซปักตะกร้อของนักกีฬาหญิง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเซปักตะกร้อที่จัดขึ้นโดย สมาคมเซปักตะกร้อแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ จำนวน 110 คน การกีฬาแห่งประเทศไทย จำนวน 50 คน กรมพลศึกษา จำนวน 60 คน และรายการอื่นๆ ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 30 คน รวมทั้งหมด 250 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย ด้วยวิธีตอบแบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า

นักกีฬาเซปักตะกร้อหญิงมีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาเซปักตะกร้อ ดังนี้

ด้านสุขภาพและอนามัย ตามความคิดเห็นของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิง โดยรวมมีค่าร้อยละ 65.2 อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าร้อยละ 24.8 อยู่ในระดับมาก

ด้านรายได้และผลประโยชน์ ตามความคิดเห็นของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิง โดยรวมมีค่าร้อยละ 24.8 อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าร้อยละ 41.2 อยู่ในระดับมาก

ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ตามความคิดเห็นของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิง โดยรวมมีค่าร้อยละ 30.4 อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าร้อยละ 32.8 อยู่ในระดับมาก

ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ตามความคิดเห็นของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิง โดยรวม มีค่าร้อยละ 31.6 อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าร้อยละ 36.4 อยู่ในระดับมาก

ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ตามความคิดเห็นของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิง โดยรวมมีค่าร้อยละ 32.8 อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าร้อยละ 48.2 อยู่ในระดับมาก

จากทฤษฎีและหลักการรวมทั้งผลการวิจัยที่ได้เสนอนี้จะเห็นว่า แรงจูงใจมีส่วนสำคัญในการสร้างความสำเร็จและพัฒนาบุคคล สามารถช่วยให้บุคคลเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่เป็นพฤติกรรมพึงประสงค์ สามารถปรับปรุงตนเองเข้าใจตนเอง ยอมรับและตระหนักในความสามารถของตนเอง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นักกีฬาซอฟต์บอลชาย จำนวน 130 คน นักกีฬาซอฟต์บอลหญิง จำนวน 104 คน รวมทั้งสิ้น 234 คน ที่เข้าร่วมแข่งขันกีฬาซอฟต์บอลชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ประจำปี 2545

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเลือกเล่นซอฟต์บอล ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยการศึกษาจากงานวิจัย ผู้เชี่ยวชาญ และเอกสาร ตำราต่าง ๆ แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาซอฟต์บอล

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

การวิจัยครั้งนี้ ใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นเครื่องมือสำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลโดยมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าปัจจัยต่าง ๆ ที่เป็นแรงจูงใจ โดยศึกษาจากตำรา เอกสารงานวิจัย ที่เกี่ยวกับแรงจูงใจและศึกษาจากผู้เชี่ยวชาญทางด้านจิตวิทยา และผู้เชี่ยวชาญทางด้านพลศึกษา
2. ศึกษาหาข้อมูลเบื้องต้นจากการพูดคุยกับนักกีฬาซอฟต์บอล และผู้ฝึกสอน
3. นำข้อมูลจากการศึกษามาวิเคราะห์ตามทฤษฎีแรงจูงใจ จากนั้นนำมาสร้างแบบสอบถาม โดยแยกลักษณะของแรงจูงใจออกเป็น 5 ด้าน คือ

1. ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ
2. ด้านสุขภาพอนามัย
3. ด้านรายได้และผลประโยชน์
4. ด้านเกียรติยศชื่อเสียง
5. ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต

4. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 4 ท่าน ตรวจสอบหาความเที่ยงตรงตามโครงสร้างและเนื้อหา ถ้าข้อสอบถามข้อใดมีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่า 0.5 ถือว่าสามารถนำไปใช้ได้

5. นำแบบสอบถามมาปรับปรุงโดยเลือกข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป มาสร้างมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) ตามแนวของลิเคิร์ต (Likert)

โดยกำหนดค่าของแรงจูงใจตามเกณฑ์ ดังนี้

- มากที่สุด หมายถึง นักกีฬาได้รับแรงจูงใจจากเหตุผลในข้อนี้มากที่สุด
 มาก หมายถึง นักกีฬาได้รับแรงจูงใจจากเหตุผลในข้อนี้มาก
 ปานกลาง หมายถึง นักกีฬาได้รับแรงจูงใจจากเหตุผลในข้อนี้ปานกลาง
 น้อย หมายถึง นักกีฬาได้รับแรงจูงใจจากเหตุผลในข้อนี้น้อย
 น้อยที่สุด หมายถึง นักกีฬาได้รับแรงจูงใจจากเหตุผลในข้อนี้น้อยที่สุด

6. นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงไปทดลองใช้กับนักกีฬาซอฟท์บอล จำนวน 30 คน ซึ่งเป็นนักกีฬาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach. 1970 : 126)

7. นำแบบสอบถามไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. ติดต่อขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือไปยังผู้ควบคุมทีมซอฟท์บอล
2. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ด้วยการแจกแบบสอบถามด้วยตนเอง

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาตรวจสอบความสมบูรณ์ จากนั้นนำมาวิเคราะห์หาค่าสถิติตามลักษณะที่ต้องการศึกษาดังนี้

1. นำผลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์โดยวิธีหาค่าความถี่และค่าร้อยละ
2. นำผลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 2 แรงจูงใจในการเล่นซอฟท์บอล ทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต โดยหาค่าความถี่และค่าร้อยละ จำแนกตามเพศ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการเข้าใจความหมายในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ แทนความหมาย ดังนี้

N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
f	แทน	ความถี่
%	แทน	ร้อยละ

การจัดกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากการเก็บรวบรวมแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น สามารถแยกแบบสอบถามออกเป็น 2 ชุด คือ แบบสอบถามสำหรับนักกีฬาซอฟท์บอลชาย จำนวน 130 ฉบับ และแบบสอบถามสำหรับนักกีฬาซอฟท์บอลหญิง จำนวน 104 ฉบับ รวมแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 234 ฉบับ จากนั้นผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ จำนวน 234 ฉบับ หรือ ร้อยละ 100 ได้นำมาวิเคราะห์และนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

1. แบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยวิธีหาค่าความถี่และค่าร้อยละ
2. แบบสอบถามตอนที่ 2 แรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอล วิเคราะห์โดยวิธีหาค่าความถี่และค่าร้อยละ และนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว

นักกีฬาซอฟต์บอลชายและนักกีฬาซอฟต์บอลหญิง

ตาราง 1 แสดงจำนวนและร้อยละของนักกีฬาซอฟต์บอลชายและนักกีฬาซอฟต์บอลหญิง
จำแนกตามอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ระดับการแข่งขัน และระยะเวลาในการเล่น
กีฬาซอฟต์บอล

รายการ	ชาย		หญิง	
	N	%	N	%
1. อายุ				
อายุต่ำกว่า 15 ปี	1	0.77	1	0.96
15 – 25 ปี	93	71.54	99	95.19
26 – 35 ปี	25	19.23	4	3.85
35 ปีขึ้นไป	11	8.46	0	0.00
2. ระดับการศึกษา				
ประถมศึกษา	0	0.00	0	0.00
มัธยมศึกษาตอนต้น	5	3.85	1	0.96
มัธยมศึกษาตอนปลาย	11	8.46	15	14.42
อนุปริญญา หรือเทียบเท่า	0	0.00	1	0.96
ปริญญาตรี	99	76.15	82	78.85
ปริญญาโท	15	11.54	5	4.81
3. อาชีพ				
นักเรียน / นักศึกษา	85	65.38	102	98.08
พนักงานบริษัท ห้างร้าน	23	17.69	2	1.92
รับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ	10	7.69	0	0.00
ค้าขาย	2	1.54	0	0.00
รับจ้าง	4	3.08	0	0.00
ธุรกิจส่วนตัว	6	4.62	0	0.00

ตาราง 1 (ต่อ)

รายการ	ชาย		หญิง	
	N	%	N	%
4. ระดับการแข่งขัน				
ระดับเยาวชน	44	33.85	40	38.46
ระดับประชาชน	48	36.92	60	57.69
ระดับชาติ	38	29.23	4	3.85
5. ระยะเวลาในการเล่นกีฬาซอฟท์บอล				
น้อยกว่า 1 ปี	6	4.62	29	27.89
1 ปี	6	4.62	7	6.73
2 ปี	10	7.69	16	15.38
3 ปี	18	13.84	18	17.31
4 ปี	10	7.69	12	11.54
5 ปี	15	11.54	8	7.69
มากกว่า 5 ปี ขึ้นไป	65	50.00	14	13.46

จากตาราง 1 แสดงว่า นักกีฬาซอฟท์บอลชาย ส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 15 - 25 ปี จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 71.54 รองลงมาอยู่ระหว่าง 26 - 35 ปี จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 19.23 อายุ 36 ปีขึ้นไป จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 8.46 อายุต่ำกว่า 15 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.77 ส่วนใหญ่การศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 76.15 รองลงมาคือ ระดับปริญญาโท จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 11.54 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 8.46 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 5 คน คิดเป็นร้อยละ 3.85 และไม่มีนักกีฬาซอฟท์บอลชายจบการศึกษาระดับประถมศึกษาและอื่นๆ ส่วนใหญ่มีอาชีพนักเรียน นักศึกษา จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 65.38 อาชีพพนักงานบริษัท ห้างร้าน จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 17.69 อาชีพรับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 7.69 อาชีพอื่นๆ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 4.62 อาชีพรับจ้าง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 3.08 อาชีพค้าขาย จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.54 ส่วนใหญ่เล่นกีฬาซอฟท์บอลในระดับประชาชน จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 36.92 รองลงมาเป็นระดับเยาวชน จำนวน 44 คน

คิดเป็นร้อยละ 33.85 และระดับชาติ จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 29.23 ส่วนใหญ่เล่นกีฬาซอฟท์บอลมานานกว่า 5 ปี จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมา เล่นมาแล้ว 3 ปี จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 13.84 เล่นมาแล้ว 5 ปี จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 11.54 เล่นมาแล้วเป็นระยะเวลา 4 ปี และ 2 ปี จำนวนเท่ากัน คือ 10 คน คิดเป็นร้อยละ 7.69 และเล่นมาแล้วเป็นระยะเวลา 1 ปี และน้อยกว่า 1 ปี มีจำนวนน้อยที่สุดคือ 6 คน คิดเป็นร้อยละ 4.62

นักกีฬาซอฟท์บอลหญิง ส่วนใหญ่อายุระหว่าง 15 - 25 ปี จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 95.19 รองลงมาอายุระหว่าง 26 - 35 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 3.85 อายุต่ำกว่า 15 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.96 และไม่มีนักกีฬาซอฟท์บอลหญิงที่มีอายุ 36 ปีขึ้นไป ส่วนใหญ่การศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 78.85 รองลงมา คือระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 14.42 ระดับปริญญาโท จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 4.81 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และอนุปริญญา หรือเทียบเท่า มีจำนวนเท่ากัน คือ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.96 และไม่มีนักกีฬาซอฟท์บอลหญิงจบการศึกษาระดับประถมศึกษาและอื่นๆ ส่วนใหญ่มีอาชีพนักเรียน นักศึกษา จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 98.08 อาชีพพนักงานบริษัท ห้างร้าน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.92 ส่วนใหญ่เล่นกีฬาซอฟท์บอลในระดับประชาชน จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 57.69 รองลงมาเป็นระดับเยาวชน จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 38.46 และระดับชาติ 4 คน คิดเป็นร้อยละ 3.85 ส่วนใหญ่เล่นกีฬาซอฟท์บอลมาน้อยกว่า 1 ปี จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 27.89 รองลงมาเล่นมาแล้ว 3 ปี จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 17.31 เล่นมาแล้ว 2 ปี จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 15.38 เล่นมาแล้วมากกว่า 5 ปี จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 13.46 เล่นมาแล้ว 4 ปี จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 11.54 เล่นมาแล้ว 5 ปี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 7.69 เล่นมาแล้วเป็นเวลา 1 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 6.73

ตอนที่ 2 แรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอล

ตาราง 2 แสดงจำนวนและร้อยละของนักกีฬาซอฟท์บอลชาย จำแนกตามแรงจูงใจ
ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ

ตัวแปรย่อยแรงจูงใจ		ระดับแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. สนใจกีฬาซอฟท์บอล	f	63	60	6	1	0
	%	48.5	46.1	4.6	0.8	0
2. ชอบเล่นกีฬาซอฟท์บอล	f	70	50	10	0	0
	%	53.8	38.5	7.7	0	0
3. เห็นว่าเป็นกีฬาที่เล่นง่าย	f	6	24	56	31	13
	%	4.6	18.5	43.1	23.8	10
4. คิดว่ามีความถนัดในทักษะ ของกีฬาซอฟท์บอล	f	18	52	50	7	3
	%	13.8	40.0	38.5	5.4	2.3
5. เชื่อว่าเล่นกีฬาซอฟท์บอล ได้ดีกว่ากีฬานิดอื่นๆ	f	40	32	50	6	2
	%	30.8	24.6	38.5	4.6	1.5
6. มีบุคคลแนะนำให้เล่น	f	50	43	22	10	5
	%	38.5	33.1	16.9	7.7	3.8
7. ชอบความกดดันที่เกิด จากการเล่นกีฬาซอฟท์บอล	f	42	36	33	15	4
	%	32.3	27.7	25.4	11.5	3.1
8. ชอบเกมการแข่งขันของ กีฬาซอฟท์บอล	f	75	45	9	1	0
	%	57.7	34.6	6.9	0.8	0
9. อยากเรียนรู้ให้ลึกซึ้ง เกี่ยวกับกีฬาซอฟท์บอล	f	57	40	27	5	1
	%	43.8	30.8	20.8	3.8	0.8
10. ชอบกีฬาประเภททีม	f	72	46	12	0	0
	%	55.4	35.4	9.2	0	0

ตาราง 2 (ต่อ)

ตัวแปรย่อยแรงจูงใจ		ระดับแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
11. ชอบความท้าทายในการ	f	58	42	24	3	3
เล่นกีฬาซอฟท์บอล	%	44.6	32.3	18.5	2.3	2.3
12. ต้องการมีเพื่อน	f	65	37	22	4	2
	%	50	28.5	16.9	3.1	1.5
รวม	f	616	507	321	83	33
	%	51.3	42.2	26.7	6.9	2.7

จากตาราง 2 แสดงให้เห็นว่า นักกีฬาซอฟท์บอลชายทั้งหมดมีแรงจูงใจด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 51.3 รองลงมาคือ ระดับมาก ร้อยละ 42.2 ระดับปานกลาง ร้อยละ 26.7 ระดับน้อย ร้อยละ 6.9 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 2.7 ตามลำดับ

ตาราง 3 แสดงจำนวนและร้อยละของนักกีฬาซอฟท์บอลชาย จำแนกตามแรงจูงใจ
ด้านสุขภาพและอนามัย

ตัวแปรย่อยแรงจูงใจ		ระดับแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. กีฬาซอฟท์บอลทำให้	f	28	69	29	4	0
มีสมรรถภาพร่างกายดี	%	21.5	53.1	22.3	3.1	0.0
2. ต้องการความสนุกสนาน	f	58	55	13	4	0
เพลิดเพลินจากการเล่น	%	44.6	42.3	10.0	3.1	0.0
ที่เป็นการออกกำลังกาย						
3. ต้องการออกกำลังกาย	f	46	59	22	2	1
ในรูปแบบของเกมที่ท้าทาย	%	35.4	45.4	16.9	1.5	0.8
4. ต้องการเรียนรู้ทักษะ	f	60	41	20	8	1
การเล่นอย่างถูกวิธี	%	46.1	31.5	15.4	6.2	0.8
5. ต้องการพัฒนาสมรรถภาพ	f	40	58	27	5	0
ร่างกาย	%	30.8	44.6	20.8	3.8	0.0
6. อยากมีรูปร่างที่ได้สัดส่วน	f	42	37	37	9	5
	%	32.3	28.5	28.5	6.9	3.8
7. ต้องการพัฒนาความเชื่อมั่น	f	50	44	29	3	4
	%	38.5	33.8	22.3	2.3	3.1
8. ต้องการฝึกสมาธิ	f	50	43	29	6	2
	%	38.5	33.1	22.3	4.6	2.3
9. ต้องการดูแลรักษา	f	63	45	15	6	1
สุขภาพให้มีความสุข	%	48.5	34.6	11.5	4.6	0.8
แข็งแรงอยู่เสมอ						
10. เป็นกีฬาอีกชนิดหนึ่ง	f	55	47	21	1	3
ในการออกกำลังกาย	%	42.3	36.2	16.1	0.8	2.3
รวม	f	492	498	242	51	17
	%	49.2	49.8	24.2	5.1	1.7

จากตาราง 3 แสดงให้เห็นว่า นักกีฬาซอฟท์บอลชายทั้งหมดมีแรงจูงใจ ด้านสุขภาพ และอนามัย อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 49.8 รองลงมา คือ ระดับมากที่สุด ร้อยละ 49.2 ระดับปานกลาง ร้อยละ 24.2 ระดับน้อย ร้อยละ 5.1 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 1.7

ตาราง 4 แสดงจำนวนและร้อยละของนักกีฬาซอฟต์บอลชาย จำแนกตามแรงจูงใจ
ด้านรายได้และผลประโยชน์

ตัวแปรย่อยแรงจูงใจ		ระดับแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ต้องการได้รับสวัสดิการ	f	48	28	21	17	16
จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	%	36.9	21.5	16.1	13.1	12.4
2. ต้องการเงินตอบแทน	f	21	16	31	36	26
	%	16.1	12.4	23.8	27.7	20
3. ต้องการเข้ามหาวิทยาลัย	f	40	23	29	16	22
ในโควตานักกีฬา	%	30.8	17.7	22.3	12.3	16.9
4. ต้องการเข้าทำงาน	f	41	26	32	14	17
ในหน่วยงานที่ให้การ	%	31.5	20.0	24.6	10.8	13.1
สนับสนุนกีฬาซอฟต์บอล						
5. เป็นกีฬาที่หลายหน่วยงาน	f	12	14	27	33	44
ให้การสนับสนุน	%	9.2	10.8	20.8	25.4	33.8
6. มีโอกาสมากที่จะได้เหรียญ	f	11	22	41	39	17
ระดับชาติ	%	8.5	16.9	31.5	30.0	13.1
7. มีโอกาสได้เดินทางท่องเที่ยว	f	62	35	17	9	7
พร้อมกับการไปแข่งขัน	%	47.7	26.9	13.1	6.9	5.4
8. สถานที่ฝึกซ้อมอยู่ใกล้บ้าน	f	29	20	26	33	22
จึงสะดวกต่อการฝึกซ้อม	%	22.3	15.4	20	25.4	16.9
รวม	f	264	184	224	197	171
	%	33.0	23.0	28	24.6	21.4

จากตาราง 4 แสดงให้เห็นว่า นักกีฬาซอฟต์บอลชายทั้งหมดมีแรงจูงใจ ด้านรายได้ และผลประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 33.0 รองลงมา คือ ระดับปานกลาง ร้อยละ 28.0 ระดับน้อย ร้อยละ 24.6 ระดับมาก ร้อยละ 23.0 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 21.4

ตาราง 5 แสดงจำนวนและร้อยละของนักกีฬาซอฟท์บอลชาย จำแนกตามแรงจูงใจ
ด้านเกียรตินิยมชื่อเสียง

ตัวแปรย่อยแรงจูงใจ		ระดับแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. อยากได้รับการยอมรับ	f	40	45	32	11	2
จากคนอื่น ๆ	%	30.8	34.6	24.6	8.5	1.5
2. มีความใฝ่ฝันที่จะเป็นนักกีฬา	f	38	35	37	14	6
ที่มีชื่อเสียง	%	29.2	26.9	28.5	10.8	4.6
3. สามารถทำชื่อเสียง ให้แก่	f	46	32	30	19	3
ตนเองวงศ์ตระกูล และ	%	35.4	24.6	23.1	14.6	2.3
ประเทศชาติ						
4. มีโอกาสเป็นนักกีฬาตัวแทน	f	16	20	51	31	12
ทีมชาติได้ง่าย	%	12.4	15.4	39.2	23.8	9.2
5. อยากได้รับสิทธิพิเศษต่างๆ	f	36	32	29	23	10
ในการเข้าร่วมกิจกรรม	%	27.7	24.6	22.3	17.7	7.7
ในสังคม						
6. ต้องการได้รับค่ายกย่อง	f	43	32	32	20	3
ชมเชย	%	33.1	24.6	24.6	15.4	2.3
7. คิดว่าเล่นกีฬาที่มีคนเล่นน้อย	f	26	35	32	27	10
มีโอกาสมีชื่อเสียงได้มากกว่า	%	20.0	26.9	24.6	20.8	7.7
รวม	f	245	231	243	145	46
	%	35.0	33.0	34.7	20.7	6.6

จากตาราง 5 แสดงให้เห็นว่า นักกีฬาซอฟท์บอลชายทั้งหมดมีแรงจูงใจ ด้านเกียรตินิยมชื่อเสียง อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 35.0 รองลงมา คือ ระดับปานกลาง ร้อยละ 34.7 ระดับมาก ร้อยละ 33.0 ระดับน้อย ร้อยละ 20.7 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 6.6

ตาราง 6 แสดงจำนวนและร้อยละของนักกีฬาซอฟต์บอลชาย จำแนกตามแรงจูงใจ
ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต

ตัวแปรย่อยแรงจูงใจ		ระดับแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีผู้สนับสนุนและส่งเสริม	f	11	24	31	33	31
	%	8.5	18.5	23.8	25.4	23.8
2. เห็นว่ามีช่องทางในการเรียน	f	29	33	41	13	14
ต่อระดับที่สูงขึ้น	%	22.3	25.4	31.5	10.0	10.8
3. ต้องการมีโอกาสดำรงตำแหน่ง	f	11	27	41	26	25
เกี่ยวกับการเป็นผู้ฝึกสอน	%	8.5	20.8	31.5	20.0	19.2
กีฬาหรือครุพลศึกษา						
4. เป็นกีฬาที่ได้รับความนิยม	f	11	17	37	49	16
	%	8.5	13.0	28.5	37.7	12.3
5. ประสบความสำเร็จใน	f	13	30	43	21	23
การทดลองเล่นครั้งแรก	%	10.0	23.1	33.1	16.1	17.7
6. มีคนเลือกเล่นน้อย	f	23	36	46	15	10
	%	17.7	27.7	35.4	11.5	7.7
7. มีโอกาสได้ทำงานในตำแหน่ง	f	7	16	54	34	19
ที่มีรายได้ดี	%	5.4	12.3	41.6	26.1	14.6
8. มีโอกาสได้เดินทางไปต่างประเทศ	f	24	32	32	24	18
	%	18.5	24.6	24.6	18.5	13.8
รวม	f	129	215	325	215	156
	%	16.1	26.9	40.6	26.9	19.5

จากตาราง 6 แสดงให้เห็นว่า นักกีฬาซอฟต์บอลชายทั้งหมดมีแรงจูงใจ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 40.6 รองลงมา คือ ระดับมากและระดับน้อย ร้อยละ 26.9 ระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 19.5 และระดับมากที่สุด ร้อยละ 16.1

ตาราง 7 แสดงจำนวนและร้อยละของนักกีฬาซอฟต์บอลหญิง จำแนกตามแรงจูงใจ
ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ

ตัวแปรย่อยแรงจูงใจ		ระดับแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. สนใจกีฬาซอฟต์บอล	f	45	44	13	2	0
	%	43.3	42.3	12.5	1.9	0.0
2. ชอบเล่นกีฬาซอฟต์บอล	f	37	46	21	0	0
	%	35.6	44.2	20.2	0.0	0.0
3. เห็นว่าเป็นกีฬาที่เล่นง่าย	f	7	14	49	31	4
	%	6.7	13.5	46.2	29.8	3.8
4. คิดว่ามีความถนัดในทักษะ ของกีฬาซอฟต์บอล	f	14	25	37	20	1
	%	13.5	24.0	35.6	19.2	1.0
5. เชื่อว่าเล่นกีฬาซอฟต์บอล ได้ดีกว่ากีฬานิดอื่นๆ	f	21	25	37	20	1
	%	20.2	24.0	35.6	19.2	1.0
6. มีบุคคลแนะนำให้เล่น	f	30	35	21	13	5
	%	28.8	33.7	20.2	12.5	4.8
7. ชอบความกดดันที่เกิด จากการเล่นกีฬาซอฟต์บอล	f	8	23	37	23	13
	%	7.7	22.1	35.6	22.1	12.5
8. ชอบเกมการแข่งขันของ กีฬาซอฟต์บอล	f	48	41	15	0	0
	%	46.2	39.4	14.4	0.0	0.0
9. อยากเรียนรู้ให้ลึกซึ้ง เกี่ยวกับกีฬาซอฟต์บอล	f	47	36	21	0	0
	%	45.2	34.6	20.2	0.0	0.0
10. ชอบกีฬาประเภททีม	f	49	33	19	3	0
	%	47.1	31.7	18.3	2.9	0.0
11. ชอบความท้าทายในการ เล่นกีฬาซอฟต์บอล	f	50	34	15	4	1
	%	48.1	32.7	14.4	3.8	1.0
12. ต้องการมีเพื่อน	f	57	27	16	4	0
	%	54.8	26.0	15.4	3.8	0.0
รวม	f	413	383	312	114	26
	%	34.4	31.9	26.0	9.5	2.2

จากตาราง 7 แสดงให้เห็นว่า นักกีฬาซอฟท์บอลหญิงทั้งหมดมีแรงจูงใจด้านความรักความถนัดและความสนใจ อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 34.4 รองลงมาคือ ระดับมาก ร้อยละ 31.9 ระดับปานกลาง ร้อยละ 26.0 ระดับน้อย ร้อยละ 9.5 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 2.2

ตาราง 8 แสดงจำนวนและร้อยละของนักกีฬาซอฟต์บอลหญิง จำแนกตามแรงจูงใจ
ด้านสุขภาพและอนามัย

ตัวแปรย่อยแรงจูงใจ		ระดับแรงจูงใจ					
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
1.	กีฬาซอฟท์บอลทำให้	f	27	59	10	4	0
	มีสมรรถภาพร่างกายดี	%	26.0	56.7	13.5	3.8	0.0
2.	ต้องการความสนุกสนาน	f	48	43	12	1	0
	เพลิดเพลินจากการเล่น	%	46.2	41.3	11.5	1.0	0.0
	ที่เป็นการออกกำลังกาย						
3.	ต้องการออกกำลังกาย	f	45	44	13	2	0
	ในรูปแบบของเกมที่ท้าทาย	%	43.3	42.3	12.5	1.9	0.0
4.	ต้องการเรียนรู้ทักษะ	f	49	33	19	3	0
	การเล่นอย่างถูกวิธี	%	47.1	31.7	18.3	2.9	0.0
5.	ต้องการพัฒนาสมรรถภาพ	f	51	34	18	1	0
	ร่างกาย	%	49.0	32.7	17.3	1.0	0.0
6.	อยากมีรูปร่างที่ได้สัดส่วน	f	50	25	19	7	3
		%	48.1	23.0	18.3	6.7	2.9
7.	ต้องการพัฒนาความเชื่อมั่น	f	51	37	15	1	0
		%	49.0	35.6	14.4	1.0	0.0
8.	ต้องการฝึกสมาธิ	f	49	37	16	2	0
		%	47.1	35.6	15.4	1.9	0.0
9.	ต้องการดูแลรักษา	f	57	35	10	2	0
	สุขภาพให้ความสมบูรณ์	%	54.8	33.7	9.6	1.9	0.0
	แข็งแรงอยู่เสมอ						
10.	เป็นกีฬาอีกชนิดหนึ่ง	f	62	33	9	0	0
	ในการออกกำลังกาย	%	59.6	31.7	8.7	0.0	0.0
รวม		f	489	380	145	23	3
		%	48.9	38.0	14.5	2.3	0.3

จากตาราง 8 แสดงให้เห็นว่า นักกีฬาซอฟต์บอลหญิงทั้งหมดมีแรงจูงใจ ด้านสุขภาพ และอนามัย อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 48.9 รองลงมา คือ ระดับมาก ร้อยละ 38.0 ระดับปานกลาง ร้อยละ 14.5 ระดับน้อย ร้อยละ 2.3 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 0.3

ตาราง 9 แสดงจำนวนและร้อยละของนักกีฬาซอฟท์บอลหญิง จำแนกตามแรงจูงใจ
ด้านรายได้และผลประโยชน์

	ตัวแปรย่อยแรงจูงใจ	ระดับแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ต้องการได้รับสวัสดิการ	f	33	32	28	10	1
จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	%	31.7	30.8	26.9	9.6	1.0
2. ต้องการเงินตอบแทน	f	10	19	44	20	11
	%	9.6	18.3	42.3	19.2	10.6
3. ต้องการเข้ามหาวิทยาลัย	f	21	25	37	20	1
ในโควตานักกีฬา	%	20.2	24.0	35.6	19.2	1.0
4. ต้องการเข้าทำงาน	f	18	33	33	14	6
ในหน่วยงานที่ให้การ	%	17.3	31.7	31.7	13.5	5.8
สนับสนุนกีฬาซอฟท์บอล						
5. เป็นกีฬาที่หลายหน่วยงาน	f	12	27	33	21	11
ให้การสนับสนุน	%	11.5	26.0	31.7	20.2	10.6
6. มีโอกาสมากที่จะได้เหรียญ	f	15	13	32	27	17
ระดับชาติ	%	14.4	12.5	30.8	26.0	16.3
7. มีโอกาสได้เดินทางท่องเที่ยว	f	30	35	21	13	5
พร้อมกับการไปแข่งขัน	%	28.8	33.7	20.2	12.5	4.8
8. สถานที่ฝึกซ้อมอยู่ใกล้บ้าน	f	31	27	30	11	5
จึงสะดวกต่อการฝึกซ้อม	%	29.8	26.0	28.8	10.6	4.8
รวม	f	170	211	258	136	57
	%	21.2	26.4	32.2	17	7.1

จากตาราง 9 แสดงให้เห็นว่า นักกีฬาซอฟท์บอลหญิงทั้งหมดมีแรงจูงใจ ด้านรายได้และ
ผลประโยชน์ อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 32.2 รองลงมา คือ ระดับมาก ร้อยละ 26.4 ระดับ
มากที่สุด ร้อยละ 21.2 ระดับน้อย ร้อยละ 17 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 7.1

ตาราง 10 แสดงจำนวนและร้อยละของนักกีฬาซอฟต์บอลหญิง จำแนกตามแรงจูงใจ
ด้านเกียรติยศชื่อเสียง

ตัวแปรย่อยแรงจูงใจ		ระดับแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. อยากได้รับการยอมรับ	f	28	36	32	7	1
จากคนอื่น ๆ	%	26.9	34.6	30.8	6.7	1.0
2. มีความใฝ่ฝันที่จะเป็นนักกีฬา	f	26	26	38	9	5
ที่มีชื่อเสียง	%	25.0	25.0	36.5	8.7	4.8
3. สามารถทำชื่อเสียง ให้แก่	f	25	37	29	9	4
ตนเองวงศ์ตระกูล และ	%	24.0	35.6	27.9	8.7	3.8
ประเทศชาติ						
4. มีโอกาสเป็นนักกีฬาตัวแทน	f	14	25	49	14	2
ทีมชาติได้ง่าย	%	13.5	24.0	47.1	13.5	1.9
5. อยากได้รับสิทธิพิเศษต่างๆ	f	22	21	41	10	6
ในการเข้าร่วมกิจกรรม	%	21.1	20.2	39.4	9.6	5.8
ในสังคม						
6. ต้องการได้รับคำยกย่อง	f	8	32	44	15	5
ชมเชย	%	7.7	30.8	42.3	14.4	4.8
7. คิดว่าเล่นกีฬาที่มีคนเล่นน้อย	f	12	14	45	26	7
มีโอกาสมือชื่อเสียงได้มากกว่า	%	11.5	13.5	43.5	25.0	6.7
รวม	f	135	191	278	94	30
	%	19.3	27.3	39.7	13.4	4.3

จากตาราง 10 แสดงให้เห็นว่า นักกีฬาซอฟต์บอลหญิงทั้งหมดมีแรงจูงใจ ด้านเกียรติยศ
ชื่อเสียง อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 39.7 รองลงมา คือ ระดับมาก ร้อยละ 27.3
ระดับมากที่สุด ร้อยละ 19.3 ระดับน้อย ร้อยละ 13.4 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 4.3

ตาราง 11 แสดงจำนวนและร้อยละของนักกีฬาซอฟท์บอลหญิง จำแนกตามแรงจูงใจ
ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต

	ตัวแปรย่อยแรงจูงใจ	ระดับแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีผู้สนับสนุนและส่งเสริม	f	18	32	36	13	5
	%	17.3	30.8	34.6	12.5	4.8
2. เห็นว่ามีช่องทางในการเรียนต่อระดับที่สูงขึ้น	f	14	32	41	12	5
	%	13.5	30.8	39.4	11.5	4.8
3. ต้องการมีโอกาสดำรงตำแหน่งเกี่ยวกับการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาหรือครูพลศึกษา	f	18	21	32	24	9
	%	17.3	20.2	30.8	23.0	8.7
4. เป็นกีฬาที่ได้รับความนิยม	f	8	32	44	15	5
	%	7.7	30.8	42.3	14.4	4.8
5. ประสบความสำเร็จในการทดลองเล่นครั้งแรก	f	14	25	49	14	2
	%	13.5	24.0	47.1	13.5	1.9
6. มีคนเลือกเล่นน้อย	f	13	28	50	9	4
	%	12.5	26.9	48.1	8.7	3.8
7. มีโอกาสได้ทำงานในตำแหน่งที่มีรายได้ดี	f	7	14	48	31	4
	%	6.7	13.5	46.2	29.8	3.8
8. มีโอกาสได้เดินทางไปต่างประเทศ	f	14	21	32	25	12
	%	13.5	20.2	30.8	24.0	11.5
รวม	f	106	205	332	143	46
	%	13.2	25.6	41.5	17.9	5.7

จากตาราง 11 แสดงให้เห็นว่า นักกีฬาซอฟท์บอลหญิงทั้งหมดมีแรงจูงใจ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 41.5 รองลงมา คือ ระดับมาก ร้อยละ 25.6 ระดับน้อย ร้อยละ 17.9 ระดับมากที่สุด ร้อยละ 13.2 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 5.7

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อทราบแรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอล ของนักกีฬาซอฟท์บอลชาย และนักกีฬาซอฟท์บอลหญิง ในการแข่งขันกีฬาซอฟท์บอลชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ประจำปี 2545

แหล่งข้อมูลและประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นักกีฬาซอฟท์บอลชาย จำนวน 130 คน นักกีฬาซอฟท์บอลหญิง จำนวน 104 คน รวม 234 คน ที่เข้าร่วมแข่งขันกีฬาซอฟท์บอลชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ประจำปี 2545

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอล ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยการศึกษาจากงานวิจัย ผู้เชี่ยวชาญ และเอกสารตำราต่าง ๆ แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอล

วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. ติดต่อขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือไปยังผู้ควบคุมทีมซอฟท์บอล
2. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ด้วยการแจกแบบสอบถามด้วยตนเอง

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาตรวจสอบความสมบูรณ์ จากนั้นนำมาวิเคราะห์หาค่าสถิติตามลักษณะที่ต้องการศึกษาดังนี้

1. นำผลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์โดยวิธีหาค่าความถี่และค่าร้อยละ

2. นำผลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 2 แรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอล ทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านรายได้ และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต โดยหาค่าความถี่และค่าร้อยละ จำแนกตามเพศ

สรุปผลการวิจัย

การสรุปการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม มีดังนี้

นักกีฬาซอฟท์บอลชายส่วนใหญ่ อายุระหว่าง 15 - 25 ปี ร้อยละ 71.54 รองลงมาอายุ 26 - 35 ปี ร้อยละ 19.23 การศึกษาของนักกีฬาซอฟท์บอลชาย ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 76.15 รองลงมา ระดับปริญญาโท ร้อยละ 11.54 นักกีฬาซอฟท์บอลชายส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ นักเรียน นักศึกษา ร้อยละ 65.38 รองลงมา เป็น พนักงานบริษัท ห้างร้าน ร้อยละ 17.69 นักกีฬาซอฟท์บอลชายส่วนใหญ่เข้าร่วมการแข่งขันในระดับประชาชน ร้อยละ 36.92 รองลงมา ระดับเยาวชน ร้อยละ 33.84 ส่วนใหญ่เล่นกีฬาซอฟท์บอลมาเป็นเวลามากกว่า 5 ปี ร้อยละ 50.00 รองลงมาเล่นกีฬาซอฟท์บอลมาเป็นระยะเวลา 3 ปี ร้อยละ 13.84

นักกีฬาซอฟท์บอลหญิงส่วนใหญ่ อายุระหว่าง 15 - 25 ปี ร้อยละ 95.19 รองลงมาอายุระหว่าง 26 - 35 ปี ร้อยละ 3.84 การศึกษาของนักกีฬาซอฟท์บอลหญิงส่วนใหญ่อยู่ในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 78.85 รองลงมา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 14.42 นักกีฬาซอฟท์บอลหญิงส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ นักเรียน นักศึกษา ร้อยละ 98.07 รองลงมา พนักงานบริษัท ห้างร้าน ร้อยละ 1.92 นักกีฬาซอฟท์บอลหญิงส่วนใหญ่เข้าร่วมการแข่งขันในระดับประชาชน ร้อยละ 61.66 รองลงมา ระดับเยาวชน ร้อยละ 35.00 นักกีฬาซอฟท์บอลหญิงส่วนใหญ่เล่นกีฬาซอฟท์บอลมาเป็นระยะเวลา น้อยกว่า 1 ปี ร้อยละ 27.89 รองลงมาเล่นกีฬาซอฟท์บอลมาเป็นระยะเวลา 3 ปี ร้อยละ 17.31

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอล

1. ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ

นักกีฬาซอฟท์บอลชายทั้งหมดมีแรงจูงใจด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 51.3 รองลงมา คือ ระดับมาก ร้อยละ 42.2 ระดับปานกลาง ร้อยละ 26.7 ระดับน้อย ร้อยละ 6.9 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 2.7

นักกีฬาซอฟท์บอลหญิงทั้งหมดมีแรงจูงใจด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 34.4 รองลงมา คือ ระดับมาก ร้อยละ 31.9 ระดับปานกลาง ร้อยละ 26.00 ระดับน้อย ร้อยละ 9.5 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 2.2

2. ด้านสุขภาพและอนามัย

นักกีฬาซอฟท์บอลชายทั้งหมดมีแรงจูงใจ ด้านสุขภาพและอนามัย อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 49.8 รองลงมา คือ ระดับมากที่สุด ร้อยละ 49.2 ระดับปานกลาง ร้อยละ 24.2 ระดับน้อย ร้อยละ 5.1 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 1.7

นักกีฬาซอฟท์บอลหญิงทั้งหมดมีแรงจูงใจ ด้านสุขภาพและอนามัย อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 48.9 รองลงมา คือ ระดับมาก ร้อยละ 38.0 ระดับปานกลาง ร้อยละ 14.5 ระดับน้อย ร้อยละ 2.3 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 0.3

3. ด้านรายได้และผลประโยชน์

นักกีฬาซอฟท์บอลชายทั้งหมดมีแรงจูงใจ ด้านรายได้และผลประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 33.0 รองลงมา คือ ระดับปานกลาง ร้อยละ 28.0 ระดับน้อย ร้อยละ 24.6 ระดับมาก ร้อยละ 23.0 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 21.4

นักกีฬาซอฟท์บอลหญิงทั้งหมดมีแรงจูงใจ ด้านรายได้และผลประโยชน์ อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 32.2 รองลงมา คือ ระดับมาก ร้อยละ 26.4 ระดับมากที่สุด ร้อยละ 21.2 ระดับน้อย ร้อยละ 17 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 7.1

4. ด้านเกียรติยศและชื่อเสียง

นักกีฬาซอฟท์บอลชายทั้งหมดมีแรงจูงใจ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 35.0 รองลงมา คือ ระดับปานกลาง ร้อยละ 34.7 ระดับมาก ร้อยละ 33.0 ระดับน้อย ร้อยละ 20.7 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 6.6

นักกีฬาซอฟท์บอลหญิงทั้งหมดมีแรงจูงใจ ด้านรายได้และผลประโยชน์ อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 32.2 รองลงมา คือ ระดับมาก ร้อยละ 26.4 ระดับมากที่สุด ร้อยละ 21.2 ระดับน้อย ร้อยละ 17 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 7.1

5. ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต

นักกีฬาซอฟต์บอลชายทั้งหมดมีแรงจูงใจ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 40.6 รองลงมา คือ ระดับมากและระดับน้อย ร้อยละ 26.9 ระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 19.5 และระดับมากที่สุด ร้อยละ 16.1

นักกีฬาซอฟต์บอลหญิงทั้งหมดมีแรงจูงใจ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 41.5 รองลงมา คือ ระดับมาก ร้อยละ 25.6 ระดับน้อย ร้อยละ 17.9 ระดับมากที่สุด ร้อยละ 13.2 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 5.7

อภิปรายผล

จากการศึกษาแรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟต์บอลของนักกีฬาซอฟต์บอล สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ

นักกีฬาซอฟต์บอลชาย มีแรงจูงใจในระดับมากที่สุด ตัวแปรย่อยที่เป็นแรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟต์บอลมากที่สุด คือ ชอบเกมการแข่งขันของกีฬาซอฟต์บอล ชอบกีฬาประเภททีม และชอบเล่นกีฬาซอฟต์บอลตามลำดับ อาจเป็นเพราะนักกีฬาซอฟต์บอลชายส่วนใหญ่เป็นนักเรียน นิสิต นักศึกษา การทำกิจกรรมจะเน้นกิจกรรมกลุ่มการอยู่ร่วมกันในสังคม กีฬาซอฟต์บอลเป็นกีฬาประเภททีมต้องอาศัยความสามารถเฉพาะตัวของผู้เล่นแต่ละคนและความสัมพันธ์ของผู้เล่นในทีม

นักกีฬาซอฟต์บอลหญิง มีแรงจูงใจในระดับมากที่สุด ตัวแปรย่อยที่เป็นแรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟต์บอลมากที่สุด คือ ต้องการมีเพื่อน เพราะกีฬาซอฟต์บอลเป็นกีฬาประเภททีม ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีแรงจูงใจของมาสโลว์ (Maslow.1970:35 – 40) ที่ว่าแรงจูงใจที่อยากเป็นเจ้าของ เช่น ความรู้สึกว่าตนเองมีชาติตระกูล มีครอบครัว มีสถาบัน มีครูโรงเรียน ฯลฯ กับความต้องการการถูกรักและได้รักผู้อื่น เช่น ต้องการให้มีผู้มาอาหาร ห่วงใยและก็ต้องการห่วงใยอาหารเกื้อกูลดูแลผู้อื่นเช่นกัน เป็นต้น การชอบความท้าทายในการเล่นกีฬาซอฟต์บอลและชอบเกมการแข่งขันกีฬาซอฟต์บอลก็เป็นตัวแปรย่อยที่เป็นแรงจูงใจสำคัญในด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ

2. ด้านสุขภาพและอนามัย

นักกีฬาซอฟต์บอลชาย มีแรงจูงใจด้านนี้อยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่านักกีฬาซอฟต์บอลชายส่วนใหญ่เห็นความสำคัญของการออกกำลังกายซึ่งจะเห็นได้จากตัวแปรย่อยที่เป็นแรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟต์บอลมากที่สุด คือ กีฬาซอฟต์บอลทำให้มีสมรรถภาพร่างกายดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของดนัย ยาหอม (2538:85) ที่พบว่านักกีฬามีแรงจูงใจในด้านนี้มากกว่าแรงจูงใจด้านอื่น ๆ คือนักกีฬาต้องดูแลรักษาสุขภาพให้มีความสมบูรณ์แข็งแรงอยู่เสมอ

งานวิจัยของสุรีย์ พันธุ์รักษ์ (2541:64) ก็พบว่านักกีฬาที่มีแรงจูงใจด้านนี้มาก คือ ต้องการดูแลรักษาสุขภาพให้มีความสมบูรณ์แข็งแรงอยู่เสมอ

นักกีฬาซอฟต์บอลหญิง มีแรงจูงใจด้านนี้อยู่ในระดับมากที่สุด แสดงให้เห็นว่านักกีฬาซอฟต์บอลหญิงส่วนใหญ่เห็นความสำคัญของการออกกำลังกายเห็นได้จากตัวแปรย่อยที่เป็นเหตุให้เกิดแรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟต์บอล คือเป็นกีฬาอีกชนิดหนึ่งในการออกกำลังกาย เพราะเป็นกีฬาที่ใช้ทักษะพื้นฐานง่าย ๆ เช่น การขว้าง การรับ การตี และการวิ่ง

3. ด้านรายได้และผลประโยชน์

นักกีฬาซอฟต์บอลชาย มีแรงจูงใจด้านนี้อยู่ในระดับมากที่สุด ตัวแปรย่อยที่นักกีฬาเลือกมากที่สุดคือ มีโอกาสได้เดินทางท่องเที่ยวพร้อมกับการไปแข่งขัน ตัวแปรย่อยข้อที่ว่าการเงินตอบแทนมากที่สุดนักกีฬาซอฟต์บอลชายเลือกน้อยที่สุดเป็นอันดับสาม แสดงให้เห็นว่าเงินไม่ใช่แรงจูงใจที่สำคัญในการเล่นกีฬาซอฟต์บอล แต่โอกาสได้เดินทางท่องเที่ยวพร้อมกับการไปแข่งขันกับเป็นแรงจูงใจที่สำคัญสำหรับนักกีฬาซอฟต์บอลชาย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของดนัย ยาหอม (2538 : 87) ที่พบว่าตัวแปรย่อยที่นักกีฬาเลือกมากที่สุด คือ โอกาสได้เดินทางท่องเที่ยวพร้อมกับการแข่งขัน ซึ่งแสดงว่านักกีฬาต้องการความสนุกสนาน ความเพลิดเพลินมากกว่า เพราะนักกีฬาส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 15 - 25 ปี ซึ่งเป็นวัยรุ่นวัยที่รักความสนุกสนาน

นักกีฬาซอฟต์บอลหญิง มีแรงจูงใจด้านนี้อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าด้านรายได้และผลประโยชน์ไม่มีความสำคัญที่จะเป็นแรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟต์บอลเห็นได้จากตัวแปรย่อยที่นักกีฬาเลือกมากที่สุด คือ ต้องการเงินตอบแทน อยู่ในระดับปานกลางสอดคล้องกับงานวิจัยของดนัย ยาหอม (2538 : 87) ที่พบว่านักกีฬาส่วนใหญ่ยังเป็นนักเรียน นิสิต และนักศึกษา ยังไม่ได้ประกอบอาชีพรายได้จะได้รับจากผู้ปกครอง รายจ่ายหรือภาระที่ต้องรับผิดชอบตนเองและครอบครัวก็ยังน้อย แต่ตัวแปรย่อยที่เป็นแรงจูงใจสำหรับนักกีฬาซอฟต์บอลหญิงในระดับมากที่สุด คือ ต้องการได้รับสวัสดิการจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและโอกาสได้เดินทางท่องเที่ยวพร้อมกับการไปแข่งขัน

4. ด้านเกียรติยศชื่อเสียง

นักกีฬาซอฟต์บอลชาย มีแรงจูงใจด้านนี้อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งจะเห็นได้จากตัวแปรย่อยที่เป็นแรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟต์บอลมากที่สุด คือ สามารถทำชื่อเสียงให้แก่ตนเองวงศ์ตระกูล และประเทศชาติ และยังต้องการได้รับคำยกย่องชมเชย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของดนัย ยาหอม (2538 : 89) ที่พบว่า นักกีฬาทีมชาติส่วนใหญ่มีแรงจูงใจระดับมากที่สุด แรงจูงใจย่อยที่อยู่ในระดับมากที่สุด คือ มีความใฝ่ฝันที่จะเป็นนักกีฬาที่มีชื่อเสียงสามารถทำชื่อเสียงให้แก่ตนเอง วงศ์ตระกูลและประเทศชาติ

นักกีฬาซอฟต์บอลหญิง มีแรงจูงใจด้านนี้อยู่ในระดับปานกลาง เห็นได้จากตัวแปรย่อย ข้อที่ว่ามีโอกาสเป็นตัวแทนทีมชาติได้ง่าย คิดว่าเล่นกีฬาที่มีคนเล่นน้อยมีโอกาสมือชื่อเสียงได้มากกว่า และต้องการได้รับค่ายกย่องชมเชย มีแรงจูงใจระดับปานกลาง นักกีฬาซอฟต์บอลหญิงส่วนใหญ่เล่นกีฬาซอฟต์บอลมาระยะเวลาน้อยกว่า 1 ปี เป็นเวลาเริ่มต้นของการเล่นหรือทดลองเล่น ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีแรงจูงใจของมาสโลว์ (Maslow, 1970 : 97)

5. ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต

นักกีฬาซอฟต์บอลชาย มีแรงจูงใจด้านนี้อยู่ในระดับปานกลาง ตัวแปรย่อยที่เป็นแรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟต์บอล คือ มีโอกาสได้ทำงานในตำแหน่งที่มีรายได้ดี ในระดับปานกลางมีคนเลือกมากที่สุด แต่ในระดับมากที่สุดกับมีคนเลือกน้อยที่สุด แสดงให้เห็นว่าแรงจูงใจด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคตไม่ใช่แรงจูงใจสำคัญในการเล่นกีฬาซอฟต์บอล ของนักกีฬาซอฟต์บอลชาย

นักกีฬาซอฟต์บอลหญิง มีแรงจูงใจด้านนี้อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งเห็นได้จากตัวแปรย่อยที่เป็นแรงจูงใจระดับมากที่สุด คือ มีคนเลือกเล่นน้อย และประสบความสำเร็จในการเล่นครั้งแรกทำให้มองเห็นอนาคตว่ามีโอกาสที่จะได้ทำงานในตำแหน่งที่มีรายได้ดี แสดงให้เห็นว่าแรงจูงใจด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคตไม่ใช่แรงจูงใจที่สำคัญในการเล่นกีฬาซอฟต์บอล ของนักกีฬาซอฟต์บอลหญิง

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาค้นคว้าเรื่องแรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟต์บอล ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ควรมีการปลูกฝังให้นักกีฬามีแรงจูงใจด้านความรัก ความถนัดและความสนใจให้มากขึ้น เพราะแรงจูงใจด้านความรัก ความถนัดและความสนใจนี้จัดว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ แรงจูงใจที่ทำให้บุคคลทั่วไปหันมาสนใจกีฬาซอฟต์บอลมากยิ่งขึ้น
2. ควรสร้างจิตสำนึกให้เยาวชนและบุคคลทั่วไปเห็นคุณค่าของกีฬาซอฟต์บอลว่าเป็นกีฬานิตหนึ่งที่สามารถเป็นกีฬา เพื่อออกกำลังกายจนทำให้เป็นผู้มีทักษะกีฬาที่ดีต่อไป
3. ผู้ฝึกสอนและผู้เกี่ยวข้องกับกีฬาซอฟต์บอล ควรศึกษาข้อมูลจากการวิจัยในครั้งนี้ ประกอบกับผลงานวิจัยเกี่ยวกับกีฬาซอฟต์บอลด้านอื่นๆ เพื่อประโยชน์ในการจัดวางแผนและดำเนินการพัฒนาให้กีฬาซอฟต์บอลเจริญก้าวหน้าต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

1. ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับสภาพปัญหาและอุปสรรคในการจัดการแข่งขันกีฬาซอฟต์บอล
2. ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับสภาพปัญหาและอุปสรรคในการเล่นกีฬาซอฟต์บอล
3. ควรทำการวิจัยเปรียบเทียบแรงจูงใจของนักกีฬาซอฟต์บอลชายและนักกีฬาซอฟต์บอลหญิงที่ตัดสินใจเล่นกีฬาซอฟต์บอล

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. (2530). จิตวิทยาการศึกษาฉบับปรับปรุงใหม่. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- กฤษฎา จุลชาติ. (2543). แรงจูงใจในการเล่นกีฬาอีสปอร์ต. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา).
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ชาญชัย โพธิ์คลัง. (2532). หลักพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ในการฝึกกีฬา. กรุงเทพฯ :
โอเดียนสโตร์.
- दनัย ยามอม. (2538). แรงจูงใจในการเล่นกีฬายกน้ำหนักของนักกีฬาหญิง. ปรินซ์นิพนธ์
กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- เทเวศร์ พิริยะพณท์. (2529). หลักการฝึกกีฬาวัยน้ำ. กรุงเทพฯ : สยามบรรณาการพิมพ์.
- ประเชิญ รอดบ้านเกาะ. (2543). แรงจูงใจในการเล่นเซปักตะกร้อของนักกีฬาหญิง.
ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร.
- พงษ์พันธ์ พงษ์โสภะ. (2542). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : พัฒนาศึกษา.
- พิชิต เมืองนาโพธิ์. (2534). เอกสารประกอบการสอน พล 437 จิตวิทยาการศึกษา.
กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- โยธิน ศันสนยุทธ์. (2531). เอกสารคำสอนจิตวิทยา. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (มกราคม - ธันวาคม 2534.) บทบาทของจิตวิทยาการศึกษาที่มีต่อ
การสอนและพลศึกษา วารสารจิตวิทยาการศึกษา.
- ศิริโสภาคย์ บุรพาเดช. (2529). จิตวิทยาทั่วไป. คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมบัติ กาญจนกิจ และสมหญิง จันทน์ไทย. (2541). จิตวิทยาการศึกษา แนวคิด ทฤษฎี
สู่การปฏิบัติ. อัดสำเนา.
- สุชา จันทน์เอม. (2527). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สุชาดา สุธรรมรักษ์. (2531). เอกสารประกอบการสอนวิชา จด 101 จิตวิทยาเบื้องต้น.
ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน
- สุปราณี ขวัญบุญจันทร์. (2539). เอกสารประกอบการสอนวิชา พล 411 จิตวิทยาการศึกษา.
กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- สุริย์ พันธุ์รักษ์. (2541). *แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาเสือกเขา*. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- โสภณ ชูพิกุลชัย. (2529). *ความรู้เบื้องต้นทางจิตวิทยา*. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด อบรม สันนิบาต. (ม.ป.ป.) *รวมทฤษฎีจิตวิทยา*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- อร่าม ตั้งใจ. (ม.ป.ป.) *การฝึกสมรรถภาพทางกาย*. ฝ่ายวิทยาศาสตร์การกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย. อัดสำเนา.
- อารี พันธุ์มณี. (2534). *จิตวิทยาการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ : บริษัทต้นอ้อจำกัด.
- Early, Jeffrey Dean. (1987). "Interpersonal Orientation and Motivational Differences between Team and Individual Sport Participants," *Dissertation Abstracts*. MA : Stephen F Austin State University.
- Frederick, Christina m. (1991). "An Investigation of The Relationships Among Participation Motives Level of Level of Participation and Psychological Outcomes in The Domain of Physical Activity," *Dissertation Abstracts*. PhD. The University of Rochester.
- Hilgard, Ernest R. (1962). *"Introduction to Psychology."* New York : Har Court, Brace World Inc.
- Maslow, Abraham H. (1970). *Motivation and personality*. 2ed ed. New York : Harper & Row,
- Mitchell, Stephen Andrew. (1992). "Perceptions of Learning Environment and Intrinsic Motivation in Physical Education : Predictive Relationships with Achievement Goals and Perceived Ability (Motivation)" *Dissertation Abstracts*. PhD. Syracuse University.
- Tjeerdsma, Bonnie L. (1994). "An Exploration of The Causal Relationships Among Achievement Motivation Variables In Physical Education," *Dissertation Abstracts*. PhD. University of South Carolina.
- Willis, Joe D and others. (1982). *"The Relationship Between Competitive Motives and Ratings of Competitiveness,"* ERIC 1982 ED217021.
- White, Matha Lillian. (1990). "A Study of Collegiate Women Athletes Psychological Characteristics and Motivation in Sport (Women Athletes, Athletes)," *Dissertation Abstracts*. PhD. University of Georgia.

ภาคผนวก

ค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ

ด้านความรักความถนัดและความสนใจ

แรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟต์บอล	ค่าดัชนีความสอดคล้อง IC
1. สนใจกีฬาซอฟต์บอล	1.0
2. ชอบเล่นกีฬาซอฟต์บอล	1.0
3. เห็นว่าเป็นกีฬาที่เล่นง่าย	0.8
4. คิดว่ามีความถนัดในทักษะของกีฬาซอฟต์บอล	1.0
5. เชื่อว่าเล่นกีฬาซอฟต์บอลได้ดีกว่ากีฬานิตอื่นๆ	0.6
6. มีบุคคลแนะนำให้เล่น	1.0
7. ชอบความกดดันที่เกิดจากการเล่นกีฬาซอฟต์บอล	0.8
8. ชอบเกมการแข่งขันของกีฬาซอฟต์บอล	1.0
9. อยากเรียนรู้ให้ลึกซึ่งเกี่ยวกับกีฬาซอฟต์บอล	1.0
10. ชอบกีฬาประเภททีม	1.0
11. ชอบความท้าทายในการเล่นกีฬาซอฟต์บอล	1.0
12. ต้องการมีเพื่อน	1.0

ด้านสุขภาพและอนามัย

แรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอล	ค่าดัชนีความสอดคล้อง IC
1. กีฬาซอฟท์บอลทำให้มีสมรรถภาพร่างกายดี	1.0
2. ต้องการความสนุกสนานเพลิดเพลินจากการเล่น ที่เป็นการออกกำลังกาย	1.0
3. ต้องการออกกำลังกายในรูปแบบของเกมที่ท้าทาย	0.8
4. ต้องการเรียนรู้ทักษะการเล่นอย่างถูกวิธี	0.6
5. ต้องการพัฒนาสมรรถภาพร่างกาย	1.0
6. อยากมีรูปร่างที่ได้สัดส่วน	0.8
7. ต้องการพัฒนาความเชื่อมั่น	0.6
8. ต้องการฝึกสมาธิ	0.6
9. ต้องการดูแลรักษาสุขภาพ ให้ความสมบูรณ์ แข็งแรงอยู่เสมอ	1.0
10. เป็นกีฬาอีกชนิดหนึ่งในการออกกำลังกาย	1.0

ด้านรายได้และผลประโยชน์

แรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอล	ค่าดัชนีความสอดคล้อง IC
1. ต้องการได้รับสวัสดิการจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	1.0
2. ต้องการเงินตอบแทน	1.0
3. ต้องการเข้ามหาวิทยาลัยในโควตานักกีฬา	1.0
4. ต้องการเข้าทำงานในหน่วยงานที่ให้การสนับสนุน กีฬาซอฟท์บอล	1.0
5. เป็นกีฬาที่หลายหน่วยงานให้การสนับสนุน	0.8
6. มีโอกาสมากที่จะได้เหรียญระดับชาติ	1.0
7. มีโอกาสได้เดินทางท่องเที่ยวพร้อมกับการไปแข่งขัน	1.0
8. สถานที่ฝึกซ้อมอยู่ใกล้บ้านจึงสะดวกต่อการฝึกซ้อม	0.8

ด้านเกียรติยศชื่อเสียง

แรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอล	ค่าดัชนีความสอดคล้อง IC
1. อยากได้รับการยอมรับจากคนอื่น ๆ	1.0
2. มีความใฝ่ฝันที่จะเป็นนักกีฬาที่มีชื่อเสียง	1.0
3. สามารถทำชื่อเสียง ให้แก่ตนเองวงศ์ตระกูล และประเทศชาติ	1.0
4. มีโอกาสเป็นนักกีฬาตัวแทนทีมชาติได้ง่าย	0.8
5. อยากได้รับสิทธิพิเศษต่างๆในการเข้าร่วมกิจกรรม ในสังคม	1.0
6. ต้องการได้รับคำยกย่องชมเชย	1.0
7. คิดว่าเล่นกีฬาที่มีคนเล่นน้อย มีโอกาสมีชื่อเสียงได้มากกว่า	0.8

ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต

แรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอล	ค่าดัชนีความสอดคล้อง IC
1. มีผู้สนับสนุนและส่งเสริม	0.6
2. เห็นว่ามีช่องทางในการเรียนต่อระดับที่สูงขึ้น	1.0
3. ต้องการมีโอกาสดำรงตำแหน่งเกี่ยวกับการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬา หรือครูพลศึกษา	0.6
4. เป็นกีฬาที่ได้รับความนิยม	0.8
5. ประสบความสำเร็จในการทดลองเล่นครั้งแรก	0.6
6. มีคนเลือกเล่นน้อย	1.0
7. มีโอกาสได้ทำงานในตำแหน่งที่มีรายได้ดี	0.8
8. มีโอกาสได้เดินทางไปต่างประเทศ	0.8

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

แรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟต์บอลของนักกีฬาซอฟต์บอล
ในการแข่งขันกีฬาซอฟต์บอลแห่งประเทศไทย ประจำปี 2545

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่อง () ด้านหน้า ข้อความหรือเติมข้อความ
ในช่องว่าง.....ตามความเป็นจริง

1. อายุ () อายุต่ำกว่า 15 ปี () 15 - 25 ปี
() 26 - 35 ปี () 36 ปีขึ้นไป

2. ระดับการศึกษา

- () ประถมศึกษา () มัธยมศึกษาตอนต้น
() มัธยมศึกษาตอนปลาย () อนุปริญญา หรือเทียบเท่า
() ปริญญาตรี () ปริญญาโท
() อื่น ๆ (โปรดระบุ)

3. อาชีพ

- () นักเรียน/นักศึกษา () พนักงานบริษัท ห้างร้าน
() รับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ () ค้าขาย
() รับจ้าง () เกษตรกรรม
() อื่น ๆ (โปรดระบุ)

4. ท่านเล่นกีฬาซอฟต์บอลในระดับใด (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

- () ระดับเยาวชน () ระดับประชาชน
() ระดับชาติ

5. ท่านเล่นกีฬาซอฟต์บอลมานานเท่าใด

- () น้อยกว่า 1 ปี () 1 ปี
() 2 ปี () 3 ปี
() 4 ปี () 5 ปี
() อื่น ๆ (โปรดระบุ)

ตอนที่ 2 แรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอลของนักกีฬาซอฟท์บอล ในการแข่งขัน
กีฬาซอฟท์บอลแห่งประเทศไทย ประจำปี 2545

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความต่าง ๆ ในตารางในหน้าถัดไป แล้วพิจารณาว่าแรงจูงใจ
ที่ทำให้ท่านตัดสินใจเลือกเล่นกีฬาซอฟท์บอล อยู่ในระดับใด ซึ่งในแต่ละข้อจะมีคำตอบ 5 ระดับ
คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และ น้อยที่สุด ขอให้ท่านทำเครื่องหมาย / ในช่องที่ตรงกับ
ระดับแรงจูงใจของท่าน โดย

มากที่สุด	หมายความว่า	ท่านได้รับแรงจูงใจจากเหตุผลในข้อนั้นมากที่สุด
มาก	หมายความว่า	ท่านได้รับแรงจูงใจจากเหตุผลในข้อนั้นมาก
ปานกลาง	หมายความว่า	ท่านได้รับแรงจูงใจจากเหตุผลในข้อนั้นปานกลาง
น้อย	หมายความว่า	ท่านได้รับแรงจูงใจจากเหตุผลในข้อนั้นน้อย
น้อยที่สุด	หมายความว่า	ท่านได้รับแรงจูงใจจากเหตุผลในข้อนั้นน้อยที่สุด

แรงจูงใจด้านความรักความถนัดและความสนใจ

รายการ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. สนใจกีฬาซอฟต์บอล					
2. ชอบเล่นกีฬาซอฟต์บอล					
3. เห็นว่าเป็นกีฬาที่เล่นง่าย					
4. คิดว่ามีความถนัดในทักษะของกีฬาซอฟต์บอล					
5. เชื่อว่าเล่นกีฬาซอฟต์บอลได้ดีกว่ากีฬาชนิดอื่นๆ					
6. มีบุคคลแนะนำให้เล่น					
7. ชอบความกดดันที่เกิดจากการเล่นกีฬาซอฟต์บอล					
8. ชอบเกมการแข่งขันของกีฬาซอฟต์บอล					
9. อยากเรียนรู้ให้ลึกซึ้งเกี่ยวกับกีฬาซอฟต์บอล					
10. ชอบกีฬาประเภททีม					
11. ชอบความท้าทายในการเล่นกีฬาซอฟต์บอล					
12. ต้องการมีเพื่อน					

แรงจูงใจด้านสุขภาพและอนามัย

รายการ	มากที่สุด	ม.ก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. กีฬาซอฟท์บอลทำให้มีสมรรถภาพร่างกายดี					
2. ต้องการความสนุกสนานเพลิดเพลิน จากการเล่นที่เป็นการออกกำลังกาย					
3. ต้องการออกกำลังกายในรูปแบบ ของเกมที่ทำหาย					
4. ต้องการเรียนรู้ทักษะการเล่นอย่างถูกวิธี					
5. ต้องการพัฒนาสมรรถภาพร่างกาย					
6. อยากมีรูปร่างที่ได้สัดส่วน					
7. ต้องการพัฒนาความเชื่อมั่น					
8. ต้องการฝึกสมาธิ					
9. ต้องการดูแลสุขภาพให้มีความสุข แข็งแรงอยู่เสมอ					
10. เป็นกีฬาอีกชนิดหนึ่งในการออกกำลังกาย					

แรงจูงใจด้านรายได้และผลประโยชน์

รายการ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ต้องการได้รับสวัสดิการจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง					
2. ต้องการเงินตอบแทน					
3. ต้องการเข้ามหาวิทยาลัยในโควตานักกีฬา					
4. ต้องการเข้าทำงานในหน่วยงานที่ให้การสนับสนุนกีฬาซอฟท์บอล					
5. เป็นกีฬาที่หลายหน่วยงานให้การสนับสนุน					
6. มีโอกาสมากที่จะได้เหรียญระดับชาติ					
7. มีโอกาสได้เดินทางท่องเที่ยวพร้อมกับการไปแข่งขัน					
8. สถานที่ฝึกซ้อมอยู่ใกล้บ้านจึงสะดวกต่อการฝึกซ้อม					

แรงจูงใจด้านเกียรติยศชื่อเสียง

รายการ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. อยากได้รับการยอมรับจากคนอื่น ๆ					
2. มีความใฝ่ฝันที่จะเป็นนักกีฬาที่มีชื่อเสียง					
3. สามารถทำชื่อเสียง ให้แก่ตนเองวงศ์ตระกูล และประเทศชาติ					
4. มีโอกาสเป็นนักกีฬาตัวแทนทีมชาติได้ง่าย					
5. อยากได้รับสิทธิพิเศษต่างๆในการเข้าร่วมกิจกรรมในสังคม					
6. ต้องการได้รับคำยกย่องชมเชย					
7. คิดว่าเล่นกีฬาที่มีคนเล่นน้อย มีโอกาสมีชื่อเสียงได้มากกว่า					

แรงจูงใจด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต

รายการ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีผู้สนับสนุนและส่งเสริม					
2. เห็นว่ามีช่องทางในการเรียนต่อระดับที่สูงขึ้น					
3. ต้องการมีโอกาสดำรงตำแหน่งเกี่ยวกับการเป็น ผู้ฝึกสอนกีฬาหรือครูพลศึกษา					
4. เป็นกีฬาที่ได้รับความนิยม					
5. ประสบความสำเร็จในการทดลองเล่นครั้งแรก					
6. มีคนเลือกเล่นน้อย					
7. มีโอกาสได้ทำงานในตำแหน่งที่มีรายได้ดี					
8. มีโอกาสได้เดินทางไปต่างประเทศ					

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา
ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เวณี่ หล้าสูงษ์
ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. รองศาสตราจารย์วิรัช วรรณรัตน์
สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
4. รองศาสตราจารย์ภาคภูมิ รัตน์โรจนากุล
ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล	นางสาวกนกวรรณ สารจันทร์
วันเดือนปีเกิด	เมื่อวันที่ 23 กันยายน พ.ศ. 2517
สถานที่เกิด	เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	709 หมู่ 1 ซอยมังกร - นาคดี ตำบลเทพารักษ์ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ
สถานที่ทำงาน	ห้างหุ้นส่วนจำกัด พยงค์แพดกิ้ง 709 หมู่ 1 ซอยมังกร - นาคดี ตำบลเทพารักษ์ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2529	ประถมศึกษา โรงเรียนคลองบางแก้ว
พ.ศ. 2536	มัธยมศึกษา โรงเรียนบางพลีราษฎร์บำรุง
พ.ศ. 2539	วท.บ. (พลศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
พ.ศ. 2546	กศ.ม. (พลศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ